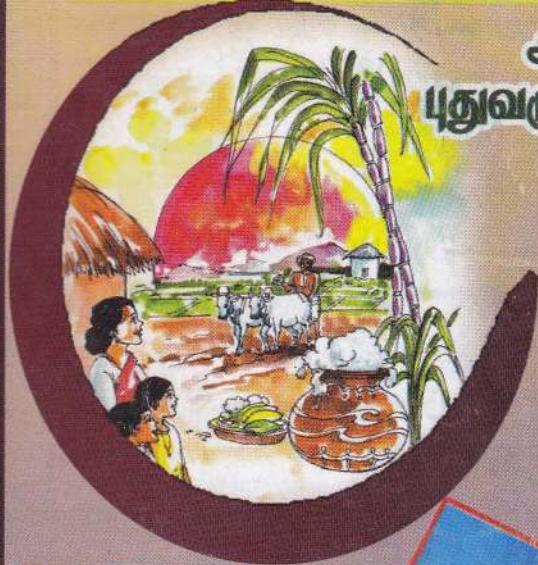

ஏசங்கத்தி

கிளடசையற் கில்லாமல் கிலக்கியற் கில்லை

அநெய்ருக்குடி
புனுவருட + பொங்கல்
ஷாந்திதுக்கள்

த.ந.வ. சுவாமிமுருகனியம் B.A.

50/-

அன்பானவர்களே!

- ★ சென்ற வருடம் (2008) சந்தா செலுத்தாதவர்கள் சந்தாத் தொகையான ரூபாய் 1000/= ஐச் செலுத்தி உதவுங்கள்.
- ★ சென்ற வருடம் (2008) அரை யாண்டுச் சந்தா மட்டும் செலுத்திய வர்கள் மீதித் தொகையான ரூபாய் 500/= ஐச் செலுத்தி உதவுங்கள்.
- ★ அன்பளிப்புக்களை வழங்க விரும்பும் நலன்விரும்பிகள் அதனை நடைமுறைப்படுத்தி உதவுங்கள்.

பணத்தைத் தொகையாகவோ/காகக் கட்டளையாகவோ / காசோலையாகவோ/ வங்கி வைப்பு மிலமாகவோ செலுத்தலாம். விபரங்களுக்குக் கடைசிப் பக்கத்தைப் பார்க்கவும்.

ஆசிரியர் :
செங்கதிரோன்

"இல்லையம் இல்லாமல் இல்லையஸ் இல்லை"

ஏசந்திரி

► நோற்றும் : 30.01.2008 ◀

13

தை 2009 (தில ஆண்டு 2040)

► 2வது ஆண்டு ◀

ஆசிரியர் : செங்கதிரோன்

தொடர்பு முகவரி :

தருத.கோபாலக்ருஷ்ணன்
இல.19, மேல்மாடித்தெரு,
மட்டக்களப்பு, இலங்கை.

Contact :

Mr.T.Gopalakrishnan
19,Upstair Road,
Batticaloa, Sri Lanka.

தொலைபேசி / Telephone

065 2223950

077 2602634

மின்னஞ்சல் / E-mail
senkathirgopal@gmail.com

ஆங்கங்களுக்கு
ஆங்கியான பொறுமியு.

	ஆசிரியர் பக்கம்	02
	அதிதிப்பக்கம்	03
	நான் இனி வரமாட்டேன் (சிறுக்கதை)	10
	கதிர்முகம்	14
	பதிவுகள்	15
	மண்மத எரிப்பு (கவிதை)	21
	இளங்கதிர் (இளையோர் பக்கம்).....	22
	எனக்குப்பிடித்த என் கதை.....	24
	எருமைகள் (கவிதை).....	34
	விளைச்சல்-10 (குறுங்காவியம்).....	36
	இரட்டை நாக்கு (குறுங்கதை).....	39
	நீத்தார் நினைவு	40
	கலைக்கதிர் (கலைஞர் பக்கம்)	43
	திருகோணமலை காந்தி ஐயா.....	46
	ஓரு படைப்பாளனின்	
	மனப்பதிவுகள் - 1	49
	புலம்பெயர் சஞ்சிகைகள்.....	52
	செங்கமலம் - 1 (தொடர் நாவல்).....	54
	புலம்பெயர்ந்த பறவையொன்றின்	
	நீள் மெளனம்.....	59
	விளாசல் வீரக்குட்டி	61
	வானவில் (வாசகர் பக்கம்)	62

ஈசுவர் உத்தம்

சென்றூல்வருடம் ஜூலையில் (20.07.2008) உத்தம் 'ஸங்காநி' பன்னிரண்டு மீற்றர்களை விரிப்பு ஒருங்களை பிழைவு செய்து, இன்னதான் 13ஆண்டு இதழாகத் தாங்கள் கூட்களில் தலைத் தொடர்க்கிடம் என்றது. இந்த ஆண்டில் குடும்பங்களில் - நிர்வாந்து - நடைபாலிநூல் என்ற நூலின்கையோடு உட்கூள் அன்னவருக்கும் இதயபூர்வமான போக்குவரது + புருவருட வாழ்ந்துமான். நிறுவனாரயன் பொங்கல் + புருவருட வாழ்ந்துமான். நிறுவனாரயன் பொங்கலில் நோக்கத்தில் நோக்கத்தையும் புரிந்து கொண்டிருப்பிர்கள்.

உலகாவாகிய நிதியிலே நாய்கள் அரசிகள், போர்டுஸாமதா நூல்களைப் பேற்றுவதற்கும் அதனை விரிவாக்கிக் கொள்ளதற்கும் அகில உலக ஏராட்யத்திப் பகுதிகள் கையில் எடுத்துக் கொண் னுள்ள புதிய உபயநிலை - உலகமுயனாக்கர் எனும் கொள்கை பாதுகாப்பு எனக் காரணத்தினால் என்னவில் இலங்கையோடு போன்று விவரமுடைய பூப்பில் போய் பேற்றுவதற்கு வரவேற்ற நூலுறையில் நோக்கத்தை மட்டுமல்ல, இந்தாட்டில் தேசிய இனக்களின் மொழி கலை - இக்க்கிய - பண்டார் புரியுங்களிலும், கட்டுக் காத்துவந்த விழுநியங்களிலும் கட்டுக்கிருந்துகொண்டு அவற்றை மலினமுறை பெற்று வெள்ளப்பட படுத்தி வால்வரையில் அவற்றின் தள்துவங்களைத் தகர்த்து இறுதியில் எமது தேசிய அலை பாளாங்களைக் கூட அழித்துவிடு கிணறு ஆபத்தான அந்தங்களையும் கொண்டிருப்பதை நாம் மறந்துவர்க்க காரது காலத்துக்கேற்ப மாற்றுமா வேண்டும் என்ற கருத்தோட்த்தில் யள்ளனவே மூடியிருக்கிற காரியமாற்றாமல் புதுமொழியை நாம் புதுத்தும் போதும், காலத்து வரத்துமான மாற்றுமொழனை நாம் உன் வாங்கி உலகத்தோடு ஒட்ட ஒருக்க மூலமாயும் போதும் எது மொழி கலை இலக்கிய - பண்டார் புரியங்களில் நூம் விரிப்பாயிருத்தல் வேண்டும் அறிவிகள் வார்த்தை பின் இல்லாய டட்டமான தகவல் தொழில்நுட்ப பாத்திற்கு ஏற்றொட்டது தமிழ் மொழியை நாம் இருசு கொண்டும் அடுத்துவேண்டும், முழுமொழியில், இலக்கப்பகுதிகளின் வெறுவையும் கிளர்க்கையும் நிறும் திடைவாலி எல் சுருத்தத்துக்கு கூட வேண்டும் தமிழ் மொழி அறிஞர் கள் / வினாக்களிகள் / ஏழைஷன்ஸ் / கலைஞர்கள் / ஹா கலிபாலா என் / தொழில்கள் / நிபுவுர்கள் / அப்பாளிகள் ஆகிபோரிகள் கூட ஒரு நீதியையும் செயற்பாடுமே இன்னி வழநிலை தேவையின்படியும் 'செங்கத்திர்' கட்டிக்காட்ட விரும்புகிறது - சொன்னியிருந்து -

அஞ்சித்திரிப்பிக்கும்

'செங்கத்திர்' சிறையின் கிழாரா அதித் துகைவு போன்றுவைத் தங்களில் இருந்தும் கூழிப்பியாறி, காலை, தீவக்கிழி, பண்பாட்டு விடப்பகுதில் உருநாகம் துற்றாது கிளர்வானா கியங்கிக் கிராண்ட்ஸ்க்கும் மட்டும் கூளாப்பிள் குடை பூசைகளும் நிறுவுகளும் பிரயோகம் செய்கின்றன.

தந்த. வ. ரெஜப்பிரமணியம் அவர்கள் 17.08.1918 அன்று பட்டர்களைப் பிரிவாவாடினில் பிழக்கவர். நந்தை வழியாக வர்க்கானது மாண்புதிருத்தைச் சேர்ந்தவர். தாம் அங்கைப்பிள்ளை சிரிவாவாடியைச் சேர்ந்தவர்.

தானு சூப்பர்களிலிருந்து என்னால் செய்திருப்பதை தொழிக்கிழங்களைப் பாடகாலமையிலே கூறார். 1925இல் கலை விவாணமீது கீழ்க்கண்ட கிளம்பி இப்பாதாகலை யீல்லீபு கால்கிரியங்களுடன் கொடுப்பதற்கும்கூட் மட்டக்களைப் பிரான்தீ எந்திமானம் கட்டப்பட்டாக கொண்டிருந்து காலை கிழு. 1925 கிளம்பாகு சுவாமி விவாணமீதை என்னி அவர்கள் முயிக்கும் வரை நேர்க்கூடியான கிளார்ப்பாளர் கூம்பாப் பெற்றுவர் கிள. வ. செய்திருப்பாளியம் அவர்கள்.

பயிற்சிப்படாத தேசிய ஈசுவர் ஈசுவரிய (Teachers Certificate) பர்க்காரில் சீர்தியங்கட்டு பின்னர் 1929 இல் மாநிப்பாளப் போய்க்கு வச்சிய கலைாளை விளை கிறவுடனால் தேசிய பயிற்சியை மூடுத்து கொள்கிழி நிறுவனமைக்க வேணியன்றா எந்திமானம், பட்டக்களைப் புதுப்பற்றிற இ. கி. ம் பாடாகலை, முகவைப்பட்டத் தி. கி. ம் குழங்களிலிப்பாளர் பாடகாலை (இருங்கலை), காலைவி. கி. கி. ம் குழங்கள் பாடகாலை, மின்சார குழங்களிலிப்பாளர் கி. கி. மி குழங்கள் பாடகாலை, பாலமீன்மடு வர்த்தி தமிழ்க்கலைஞர் பாடாகலை, அந்தக் கூதா எத்திமானம் குடிய பாடாகலைகளில் பூசிய கொண்டாங்கி கிறுக்கிடக் கட்டக்களைப் பிரான்தீ விதுவிபாலையுடையில் தடையாய்வு 31.12.1971இல் நூல்விபரினார்.

ஒக்டோபர் பார்த்துவிருக்காட்டு பேராதங்கள் பல்கலைக்கழகங்களில் விவரிக்காரப் பட்டப்படியைப் பிரேரிக்கால்கு தமிழ், மயங்கிழுது, விர்திய வரவாறு குடியிப் பாடாங்களைக் கூறு 1905இல் B.A பட்டதார் குளவர்.

சீருப்பாயத்திலிருந்தே ஒருவெள்ளப்பந்தி நூலகத்தில் வாசப்புப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு ஒருசிரியப் பணியேற்றப்பின் இந்தியாவிலிருந்து வெளிவர்ந்த ‘கதேசமத்தின்’, ‘லோகோபாகார்’, ‘நவசக்தி’, ‘ஒற்றுமை’ ஒக்யிய பக்திரிகை களோடு சாமிநாதசர்மா அவர்களுடைய மொழிபொய்யெற்பு நூல்களான ரூசோவின் ‘சமுதாய ஒப்பந்தம்’, பிளாட்டோவின் அரசியல் நூல்கள், சோக்கிரட்மேசின் நூல்கள் இவற்றுடன் பாரதிபாடல்களையும் அக்கறையோடு படித்து அறிவை விரிவாக்கிக் கொண்டார். அப்போது மட்டக்களப்பிலிருந்த என்.பொன்னையா புத்தகக்கடை (தற்போது சக்தி நூல் நிலையம்)யுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு நல்ல இந்திய நூல்கள் பலவற்றைத் தருவதில் பலருக்கும் விநியோகம் செய்த இவர் ‘வாசகர்வட்டம்’ ஒன்றை இருவாக்கியதுடன் ‘பாரதி நிலையம்’ என்ற புத்தகக் கடையை நடத்தினார். நூல்களுடன் இவருக்கிறுக் கின்ற பரிச்சயத்தையும் வாசிப்பின் மீது இவர் கொண்டிருந்த வாஞ்சசயையும் இவரின் தேடல் வேட்கையையும் திவை காட்டுவன.

காரைதீவில் தங்கியிருந்து ஒருசிரியப்பனி ஒழுந்திய காலத்தில் மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்களுடன் பரிச்சயம் கொண்டார். ‘கவி’ என அழைக்கப்படும் சிறப்புப் பெற்ற இந்நாட்டார் பாடல்களில் இருநூற்றி ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட வற்றைச் சேகரித்தார். 1945இல் ஆகேசரியிலும், 1949இல் தினகரனிலும் நாட்டார் பாடல்கள் பற்றி கட்டுரைகள் எழுதினார். மட்டக்களப்பு பிரதேச நாட்டார் பாடல்களை முதன்முதல் தமிழுலகிற்கு அறிமுகம் செய்தவர் இவரே.

மேலும், கு.ப.ரா, புதுமைப்பித்தன், கல்கி ஆகியோரின் சீருக்கதை களைப் படித்துச் சீருக்கதையிலும் ஈபோடு கொண்டார். அங்காலத்தில் வங்காள மொழிலிருந்து மொழிபொய்க்கப்பட்ட தாஜான், பங்கி சந்திரர், சரச்சந்திரர் ஆகியோரது கதைகளும் கன்னட மொழிலிருந்து மொழிபொய்க்கப்பட்ட காண்டோகரின் கதைகளுமே இவர்களை எழுத்தாளர்களுக்குப் புனைக்கதை பற்றிய பிரக்களுடைய உட்டின என்று கூறும் இவர் தனது முதல் சீருக்கதையை ‘ஆகேசரியில்’ எழுதினார். தொடர்ந்து ‘வீரகேசரி’, ‘தினகரன்’ இதழிகளிலும் சீருக்கதைகள் எழுதினார். கிழக்கிலங்கையின் முதல் சீருக்கதை எழுத்தாளரும் இவரே. 1949ம் ஆண்டில் நூயிறு தினகரனில் இவர் எழுதிவந்த சமகால அரசியல் சம்பந்தமான ‘செய்திக்கடிதம்’ வாசகர்களிடையே பெரும் வரவேற்றபை பெற்றவை.

மட்டக்களப்புத் தமிழ்ச்சங்கம் (செயலாளர்) - மட்டக்களப்பு வாசகர் வட்டம் - மட்டக்களப்பு தமிழ் ஒருசிரியர் சங்கம் - ஒருவெள்ளப்பந்தி ஸ்ரீ சித்தி விக்னேஸ்வரர் ஒலைய பரிபாலனசபை (செயலாளர்/தலைவர்) - காந்தி சேவா சங்கம் (தலைவர்) - மட்டக்களப்பு சுவாமி விபுலானந்தர் நூற்றாண்டு விழாச்சபை

(ஸ்தாபகர்) - மட்டக்களப்பு தின்து தினாஞ்சு மன்றம் - மட்டக்களப்பு சைவக் கோயில்கள் பரிபாலனசபை (செயலாளர்) - மட்டக்களப்பில் நிறுவப்பட்டுள்ள ‘தரசனம்’ விழப்புலனற்றோர் பாடசாலை (நூற்பகாலத் தலைவர்) ஒக்யிய அமைப்புக்களினுடோக பல்வேறுபட்ட கலை - திலக்கிய - சமய - சமீகப் பணிகளையாற்றிய பெருமையிக்கவர்.

பாடசாலை மாணவர்களும் புரிந்துகொள்ளும் முறையிலே எழுதப் பெற்ற ‘மகாத்மாகாந்தி’ (1989) - 1995 இல் அரசு சாகித்திய மண்டல பரிசீபற்ற மட்டக்களப்பு சுவாமி விபுலானந்தர் நூற்றாண்டு விழாச்சபை வெளியீடான ‘விபுலானந்த தரசனம்’ (1993) - ஏட்டுப்பிரதீக்களைப் பரிசோதித்து விளக்கக் குறிப்புகளுடன் வெளியிடப்பட்ட சமீபகாலத்தில் மட்டக்களப்பில் கண்ணடிக்கப் பெற்ற ஓர் அங்கைவத வேதாந்த நூலான ‘சுருதிநூல்முறை’ (1999) - ஒய்வு நாலுக்கு 2005இல் சாகித்திய விருது பெற்ற ‘மட்டக்களப்பு நாட்டாரியல்’ (2004) ஒக்யிய நூல்களின் அசிரியர்.

மட்டக்களப்பு மண்முனை வடக்கு பிரதேச கலாசாரப் பேரவையின் திலக்கியத்துறைக்கான கெளரவும் (1996) - திலக்கியப் பணிகளுக்காக மட்டக்களப்பு வாசகர்வட்டம் வழங்கிய ‘ஆனந்தன் விருது’ (2000) - அரசு வழங்கிய ‘கலாபூஷணம்’ விருது (2001) - வடக்கு கிழக்குமாகாண கல்வி, பண்பாட்டவுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை, தினாஞ்சு விவகார அமைச்சின் ‘ஆனந்த விருது’ (2004) - மட்டக்களப்பு மனிதநேய அமைப்புக்களின் கூட்டமைப்பு அளித்த கெளரவும் (2006) - கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம் வழங்கிய ‘கிலக்கிய கலாநிதி’ ப்பட்டம் (2006) ஒக்யியவற்றைப் பெற்றவர்.

பல்கலைக்கழகங்களின் வெளிவாரி மாணவர்களாக இவரிடம் கற்றுப் பட்டங்கள் பெற்றோர் நூற்றுக்கும் மேற்பட்டோர்.

அகவை தொண்ணூறைத் தாண்டவிட்ட நிலையிலும் இன்றும்கூட தமிழில் பட்டப்படிப்பை மேற்கொள்வோருக்கும், ஒய்வுகளை மேற்கொள்வோருக்கும், பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்களுக்கும் தன்னிடமுள்ள வளங்களையும் ஒழுங்களையும் அள்ளி வழங்கி வழிகாட்டியாக வாழும் முத்த தலைமுறையைச் சேர்ந்த பூதறினர் திரு.வ.சீவசப்பிரமணியம் அவர்களை நோய்விநாடியின்றி நூறாண்டுகாலம் வாழ வாழ்த்தி ‘செங்கதீர்’ இதழின் திம்மாத அதித்தியாக அறியத்தருவதில் செங்கதீர் பெருமையும் மக்ழ்ச்சீயும் அடைகிறது.

ஒருசிரியர்

MDTக்களப்புக் கிராமக் ‘கவி’

“யோங்களுச் சேர்த்துப் பண்ணாட்டைப் பயக்க்யாதுத் வேண்டாம்”

வ.சுவாமிராமன்யம் B.A.

MDTக்களப்பு நகரத்தைச்

சுற்றியிருக்கும் வாலியில், பூரண சந் திரன் உச்சியில் நின்று நிலவு பொழியும் நடுநிசிபில், நமக்கு ஒரு தின்பமயமான அனுபவம் கிடைக்கிறது. நிலவுக்கும் நீருக்கும் திடையிலிருந்து சுகமான கனவு போன்ற அந்தச் சூழ்நிலையில் ருக்ஞி வீணையினின்றும் கைதேர்ந்த ஒரு வைரை கன் எழுப்பும் சப்தஜாலங்களைப் போன்ற திசையை அனுபவிக்கலாம். பாரும் மீன்களின் கானம் அது!

இந்த அனுபவத்தையும் வென்றுவிடுகிறது மட்டக்களப்புக் கிராமங்களில் நிலவு பொழியும் இரவு வேளையில் நமக்குக் கிடைக்கும் தின்பமான வேறிநாரு அனுபவம். கிராம மக்களுக்கு உற்சாகம் பிற்கு விட்டால் அவர்கள் வாக்கினின்றும் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக குதித்தெழும்பும் திசையடன் கூடிய “கவி” மட்டக்களப்பு நாட்டுப் பாடல்களில் முதல் ஸ்தானம் வகிக்கும் “கவி”!

விஞ்ஞான நாகரிகத்தின் சாயை கூடக் கிராமங்களில் படியாத காலங்களில் கிராமமக்கள் தங்கள்

சுயதேவையைப் பூர்த்திசெய்து கொண்டு கவலையின்றிக் காலங்கழித்தார்கள். வறுமை தலைகாட்டாத அவர்கள் வாழ்க்கையில் ஒன்றத்திற்கு கிடமிருப்பது இயல்லே. வயற்றுக்காகப் போட்டியும் பூசலும் தில்லாத வாழ்க்கையில் அன்பும் தின்பமும் செழித்தோங்குகின்றன. திவ்வித வாழ்க்கைக் காலங்களில் அதாவது மக்கள் இயற்கையோடு தியைந்து வாழ்ந்த காலத்திலேயே அவர்கள் உள்ளத்தில் உதித்த ஆண்தத்தின் உருவங்களாக கிராமியப் பாடல்கள் தோன்றின. இந்திலை மைக்கும் இப்பொழுது மட்டக்களப்புக் கிராமங்களின் நிலைக்கும் பேதும் அதிகம் என்பதை இங்கு குறிப்பிடத் தான் வேண்டும்.

“நாட்டுப் பாடல்கள் பிரக்ருதியில் வெளியீடுகள்” என்பது நாட்டுப் பாடல்களைத் தேடிச் சேகரித்து அதன் உண்மைத் தக்குவத்தில் ஈடுப்பிருக்கின்ற அறிஞர் ஸ்ரீ தேவேந் திர சத்தியார்த்தியின் வாக்கு. உள்ளத்தை மறைத்து வாழும் போலி வாழ்க்கையில் பிரக்ருதியின் தொனி யைக் கேட்க முடியாது. உள்ளமும்

உள்ளமும் ஒன்றிப் போகிற தன்மையை, கள்ளங்கபடமற்ற வாழ்க்கையின் பிரதிவிம்பத்தை, உணர்வும் சொல்லும் வேறுபாத உண்ணம் நிலையை நாட்டுப் பாடல்களில் காணலாம்.

“கிராம வாசீகளின் வாக்கில் முளை தில்லை, இருதயமே உள்ளது; அவர்களுடைய வணக்கத்தின் மறைவில் கபடம் தில்லை, பச்சாத்தாபமே உள்ளது; அவர்களுடைய நட்பாகைய மலரில் தன்னலம் என்னும் புழுவில்லை, அன்பின் நறுமணமே உள்ளது; அவர்களின் மனவுகைத்தில் ஒன்றந்தமும் சாந்தியும் அன்பும் கருணையும் திருப்தியும் தியாகமும் பொறுமையும் நம்பிக்கையுமே உள்ளன. இத்தகைய கிராம வாசீகளின் திதயம் என்னும் ஒசனத்தின் மீது வீற்றிருந்து பிரக்ருதி பாடுகின்றாள். பிரக்ருதியின் அப்பாடல்களே நாட்டுப்பாடல்களினால் வழிபாடாகிய காவியமும் விழாவுக்கான கொம்புப் பாட்டும் மட்டக்களப்புக் கிராமப் பாடல் வகையைச் சேர்ந்தவையே. இப்பாடல்களினிறும் தனித்த முறையில் சொந்தமான உருவம் பெற்று வழங்குகிறது கவி.

ஸ்ரீ தேவேந்திர சத்தியார்த்தி திதனை விளக்குகின்றார். “நாட்டுப் பாடல்கள் பிரக்ருதியின் வெளியீடுகள் அவைகளில் அலங்காரங்கள் தில்லை, சுவை மாத்திரிந்தான் உள்ளது; சந்தர்க்கள் தில்லை, வயம் மாத்திரமே உள்ளது; கோவை தில்லை, ஆனால் தினிமை ஒன்றே உள்ளது” என்பது அவர் கூற்று.

இந்தக் கருத்துக்களை வைத்துக் கொண்டு பார்க்கிற பொழுது மட்டக்களப்புக் கிராமங்களிடையே வழங்கும் “கவி” என்னும் பாடல்கள் கிராம மணங்கமமும் சுத்தமான கிராமக் கவிதைகளாகத் திகழ்கின்றன.

கலை சம்பந்தமான நாட்டுக் குத்துப் பாடல்களும் விளையாட்டோடு தொடர்புள்ள கும்பி, அம்மானை, வசந்தன் கவிகளும்; கடவுள் வழிபாடாகிய காவியமும் விழாவுக்கான கொம்புப் பாட்டும் மட்டக்களப்புக் கிராமப் பாடல் வகையைச் சேர்ந்தவையே. இப்பாடல்களினிறும் தனித்த முறையில் சொந்தமான உருவம் பெற்று வழங்குகிறது கவி.

இயற்கை அன்னையின் மடியில் வாழும் கிராம மக்களின் வாழ்க்கையில் காதல் பிரதான திடம் பெற்றிருப்பது விசித்திரமல்ல. இயல்பான காதல் உணர்ச்சியால் தூண்ட்டபெற்று,

வாக்கின் மூலம் வெளிவர்த்துள்ள பிரக்டிருதியின் வெளியீடுகளே எல்லாக் “கவி” களும்.

காதல் என்று ஓரே வார்த்தையில் சொல்லிவிட்டோம், காதலில், காதலனால், காதலுக்காக, இன்பம், துன்பம், தாபம், கோபம், துக்கம், கண்ணீர், அச்சம், மூசாபங்கம், அபிமானம், அவமானம் என்று எத்தனை உணர்ச்சிகள் வெளிப்படுகின்றனவோ அத்தனை உணர்ச்சிகளையும் “கவி”யில் வடித் தெடுத்திருக்கிறார்கள் கிராமத்து மக்கள். அகப் பொருள் இலக்கண மறியாத இழுக்கள் காதலன் எல்லா அவஸ்தைகளையும் தங்கள் கவி மூலம் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவ்வப்பொழுது பாடப்பெற்ற இக் கவிகளில் வைப்புமுறைமை காணப்படும் என்று எத்ரபார்க்க முடியாது. இதனால்தான் ழூ’ சத்தியார்த்தி “நாட்டுப் பாடல்களில் கோவை இல்லை; மூனால் இனிமை ஒன்றே உள்ளது” என்று கூறினார்.

தலைவன் கூற்று, தலைவி
கூற்று என்று இலக்கியங்களில்
குறிக்கப்படுவதற்குச் சரியாக கவி
களில் “மூன்கலை” என்றும் “பெண்
கலை” என்றும் குறிப்பிடுகிறார்கள்.
பல சந்தர்ப்பங்களில் மூன்கலைக்
கவிகளிலும் பெண்கலைக் கவிகள்
அழுகும் சுவையுமடையனவாக இருக்

கும். இவ்வித நாட்டுப் பாடல்களை
ரசித்த பிறகுதான் கவிச்சக்கர
வர்த்தி சுப்பிரமணிய பாரதியார்

“மானுடப் பெண்கள் வளருமொரு
காதலனால்
உள்ளிருக்கப் பாடுவத் தூந்துந்தேன்
வார்யங்கும்
...நெஞ்சைப் பாடுகாழுத்தேன் பாவியன்”
என்று ஒளமுருக்கப் பாடு
னார் போவும்!

அண்டலை 3

ஒன்றுக்கலையாக வழங்கும் ஒரு கவியைப் பார்க்கலாம். ஒரு இளநாஸ்கை மீது காதல் கொண்டான் ஒரு யுவன். அவன் உள்ளத் தைக் கொள்ளலிகாண்ட அந்தக் கள்ளச் சிறுக்கி தூரத்து உறவில் அவன் மைத்துனியுமாவாள். தன் மைத்துனியைப் பலமுறை கண்டு அவள் ஆழகை ரசித்து, கிராமத்தின் பண்பாட்டில் வளர்ந்த, இளங்காளை அவன். துள்ளும் அவள் இளமை யைக் கண்டு அவன் உள்ளத்து உதித்த உணர்ச்சீகள் கிராமத்

போட்டு மயிலோ நடைக்கி!
பொர்வண்ண கவியோ கதைக்க்
வாங் நல்வா சிறுக்கி! -
மதன் பெல்லோ ஒரு முறைக்கி!
என்பது கவி.

என்பது கவி.

தன் கிராமத்துப் பக்கத்தை
வூள்ள காட்டில் அவன் மயிலைக்க
கண்டு அதன் மழுகில் பலமுறை
அடுப்படிருக்கின்றான். ஆனால் புல
வர்கள் ஆண்மயிலைப் பெண்ணுக்கு
இவரை கூறுவது போல் தியர்க்கை
உள்ளம் படைத்த அவனால் சொல்லு
முடியவில்லை. “போட்டு” மயிலையே (போடு - பேடு) தன் காது
விக்கு ஓப்பிடுகின்றான். “கிராமவாசீ
களின் வாக்கில் முளையில்லை,
இருதயமே உள்ளது” என்று ழறீ
நரேஷ்ராம் திரிபாடி சொன்னது எவ்வளவு இன்மை!

கிராமத்துக்குச் சமீபத்தில் காட்டுமரப்போர்களில் (துவாரங்களில்) அவன் கண்ட கிளிகளின் குரு லோசை, அவனுடைய கிராமத்தின் கழக்கலூள்ள சமுத்திரத்திலிருந்து கிளம்பி “வாற்” நிலவு முதலிய தியற்கையின் அழிகல்லாம் அவன் கவி புனைவுதற்குத் துணை செய்தி ருப்பதைச் சீந்தித்துப் பார்ப்பதே ரசமான அனுபவம்.

அவன்கு உணர்ச்சிகளை யும் அனுபவத்தையும் போலவே அவன் கவி செய்திருக்கும் பாடையும் இயற்கையானது. அவன் வாயில் சதா தவழ்ந்து கொண்டிருக்கும் கிராமத் தமிழ்லேயே தன் உணர்ச்சீகளுக்கு உருவும் கொடுத்திருக்கின்றான். “போட்டு மயிலோ நடைக்க”

என்பதுகூன் பாடல் “பேட்டு மயிலோ நடைக்கு!” என்று நாம் தரிசுத்திக் கொள்ளக் கூடாது. “வாற்” நிலவு தான், “வருகிற்” நிலவல்ல.

நாட்டுப் பாடல்களைப் பொறுத்தளவில் தற்போது ஒரு மோகம் பிறந்திருக்கிறது. ஆனால் நாட்டுப்பாடல்களின் உண்மைத்துத் துவத்தை அறிந்து அதில் ஈடுபட்ட வர்கள் ஸ்ரீ தேவேந்திர சக்தியார்த்தி போன்ற சிலரே. தற்போது கிராமங்களில் கிடைக்கும் எல்லா நாட்டுப் பாடல்களும் ஒரே சிறப்புடையன வென்று கூறமுடியாது. “கவி”களைப் பற்றி ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட வேண்டும். பழைய கவிகளின் ஒன்மைப் பைப் - பண்பையல்ல - பின்பற்றி மட்டமான கவிகளும் மிக விரஸமான கவிகளும் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. கிராம நாகரிகம் சிதறத்தொடங்கிய காலத்தில் ஏற்பட்ட போலிவாழ்வின் எச்சங்களாக ஒன்று நமுக்குக் கிடைக்கின்றன. பொதுவான பண்பாடுகான் நமக்குத் தேவை எல்லாம் ஒன்று

தான் என்ற மன்பாண்மையில் போலி களையும் சேர்த்து கிராமத்தின் பண் பாட்டுக்குக் களாங்கக்கூட ஏற்படுக்கி விடக்கூடாது. கிராமக் கவிதைகளைப் பிரசுரிப்போர் இதனைக் கவனிப்பது நல்லது. ■

நன்றி - தினகரண்

17 ജൂലൈ 1949

புதுமாண மாஸ்டர் மேஜர் தீர்த்தி 02.02.1981 இல் பிறந்த கோமார்யூர் சிலைட்ரீயும் 1998.02.22-ம் தீக்கி 'வீரசேஷன்' (வெள்ளைவர்கள்) மீல் விவாரினாக "கடன்காரி". சிறகாத மூலம் வழங்கலாகில் நடம் விடக் கிழவு 'ஏச்' என்ற சிறுவராக விவாதி 2004 இல் விவாரியாக்கப் போன்ற சிறுவர்களுக்கு சிறுகாத மூலம் வழங்கலாக விவாதித்து வெள்ளிருக்கிறார்.

“நான் இனி வரமாட்டேன்...!”

கோமார்யூர் விவை.பிரே

விடப் பூங்களும் கேள்வி கேள்வியிலும், உதயன் பத்திரிகையிலும் எல்லாம் கொள்ளுவதற்கு அபியின் முன் நீட்டினாள் அபியின் அம்மா.

“இந்த இதுவரை இருக்கிற வேலைகள் கூடும் கோயில் கோயில்... படிப்பெற்று படிப்பிரிச்சி விட்டா அவன்க்கு நல்ல நிறுவனம் யேலுமாக நல்ல நிறுவனம்...”

“படியோ ஒரு அரசாங்க வேலையை பார்த்து காவர்காலமாக கேள்கிறோம் எடுத்துக்கொண்டு நீநோன்றா கால அடிக்கொண்டு நூன் கூறுவதும் ம.... ம.... ம.... வி ந் என்னவோ கொட்ட... நான் சந்தெக்கு போய் வாழும்.” என்று எத்தி விட்டு நடந்தான் அபியின் அம்மா.

படித்திருக்கிற விரிந்து வாசிக்கக் கொண்டிருக்கிற அபி

அபிக்கு அந்தநிறுவனத்தின் கோற்றும்; அன்று கனவு மன்பர்கள் இந்தநிறுவனத்திற்கு பற்றி சொல்லியது அவனத்துமே குருக்கிறார்க்கு வந்தது.

கிரிவிட்டு நிறுவனம் இருந்தாலும் நான் ஒரு பிற மத்தைவர். எதாகு எனது நோக்கமும், இந்தநிறுவனத்தின் கோரினாலும் ஒரே மாத்தி இருந்தாலும் அப்பத்திரிகையில் வேலை விடும்—தக்கின் ஒரு காக்கில் இருந்த அந்த நிறுவனத்தின் நோக்கத்தைச் சொன்னுடையது கொள்ள அபி

இனான்டு வாந்தில்,

அவனத்து நேர்முகப் பரி வகைஞர் நிறுவனத்தை, அபி எனவு வேலைத்திட்டத்திற்கிணவு கேரில் செய்யப்பட்டு, அவசரமாக சிலிமூர்க்கிக்கு அனுப்பப்பட்டார். அளவிலிருந்து சிறுவர் பாதுகாப்பு நிட்டத்தில் ஒரு திட்ட உதவியாளராக மருதங்கேள்வி, எவ்வளவு ஆயிர பகுதியிலே பல சிறுவர்களை பாதுகாப்பதில் பண்பும் நடந்தார். அவனில் சிறுவர்கள் கட்டுக் கடங்காத அன்பு எவ்வதையாக கிராங்களுடன் போழுவதுக்கு கழிவிப்பதும், அவர்களை நல்வரச்சாக்குவதும் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பளிப்பதுமே அவனது மன நிம்மதியாகிவிட்டது.

ஒரா இயக்கி நடந்தால் கட அவன், அவனது வேலைகளை எவ்வளவும் தான், வீட்டிற்கு விடுமுறைக்குக் கொல்லாதயும் தன் சிறார்களுக்காக அர்ப்பணப்பட விரும்தார்.

நிறுவனத்தின் நோக்கத்தைப் பல நோக்கங்களும் கொன்று சிறார்களுடனேயே நன் வாழ்நாளைக் கழித்தான் அபி.

நிறுவனத்தின் கொள்கைகளும், சட்ட நிதிகளும் அவனுக்கு நல்வராயிருப்பதைக்கண்டன.

மாதத்தில் ஒருமுறை வீட்டு கொல்லதற்கு கட அந்த “நிறுவர்கள் கா” சிறார்களிடம் பளியப் படுமதி கேட்டார். இந்தநாலும் ஒரு விவர ஆயும் என்றுப் பூரு கிளர் இல்லை என்றால் நல்வயலைக்காரர்.

இப்படியோ, அவனத்துச் சிறார்களையும் அன்பதற்கும் பண்டாறும் பயிற்சியிட்டார் அபி.

இப்படிப்போட்டு கட்டுப்போதும் கட,

அவன்மையில் தீ பெய்வுகள் என பட்டோதும் நினை பின்னே தேடி போட்டு இடைட்டுக்கொட்ட முகாட்கள்கும் இன்முகம் பூத்துக்கொண்டு சிறார்களுடன் அன்புப் பிருந்தார்.

அன்று செவ்வாய்க்கிழமை..

வழைமேபோலவே கிளிநோச்சி அலுவலகத்தில் குழு சந்திப்புக்காக எல்லா பணியாளர்களும் ஒன்று கூடினர். குழுவின் தலைவரின் கையில் ஏதோ வெள்ளை நிற காகித உறைகளும் சான்றிழக்களும் இருப்பதைக் கண்ட அபிக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சந்தேகம்.....?

பெயர்கள் வரிசையில் அபியின் பெயரும் கூப்பிடப்பட்டு அந்த காகித உறையில் ஒன்று கொடுக்கப்பட்டது. உடைத்துப் பார்த்தாள் அபி.

“தாங்கள் இத்திட்டத்திற்காக எமது நிறுவனத்திற்கு வழங்கிய பெறுமதிலிக்க பஸ்களிப்புக்கு எமது நன்றிகள்”

இதை வாசித்த அபி, மற்ற நண்பர்களுடன் சேர்ந்து அழுத் தொடங்கினாள். “உடனடியாக கல்லாற்றுக்கும், மருதங்கேணிக்கும் போய் என் பிள்ளைகளிடம் இதுபற்றிச் சொல்ல வேண்டும். என் வருகைக்காகவும், என்னை நம்பியும் எத்தனையோ பிள்ளைகள் கல்விக்கும், பாதுகாப்புக்கும், சந்தோசத்திற்கும், மகிழ்ச்சிக்கும் காத்துக் கிடக்கின்றனர். அவர்களுக்கு என் நிலையை சொல்லி எப்படியோ நான் அந்த பிள்ளைகளை கவலையற்ற வர்களாக அவர்களிடமிருந்து நான் பிரிந்துவிட வேண்டும்” என்று உடனடியாக புறப்பட்டாள் அபி கல்லாற்றுக்கும், மருதங்கேணிக்கும்.

ஆனால்..... நினைத்ததோ ஒன்று; அங்கு நடந்ததோ வேற்றான்று. பிள்ளைகளிடம் சென்ற அபியால் ஒன்றுமே சொல்ல முடியவில்லை. அவள் வாயிலிருந்து வார்த்தை ஏதும் வரமறுத்தன.

சிறார்களை கட்டியணைத்து அழுத் தொடங்கினாள். முத்தமிட்டாள்:

“நான் கிணி வரமாட்டேன்...! செல்லங்களா! நான் போறேன்...” அவளால் ஒரு வார்த்தை கூட அச்சிறார்களைப் பார்த்து கதைக்க முடியவில்லை,

கண்களிலிருந்து கண்ணீர் கரைந்தோடியது; தலையைப் பிப்ததாள். திடீரென வாகனத்தினுள் ஏறி கதவை இறுக்கிச் சாத்திய அபி கதற்ற தொடங்கினாள்.

அபியின் உருவத்தையும், கதறலையும் பார்த்த சிறார்கள் அனை வருமே வாகனத்தை சுற்றி கத்தக் தொடங்கினர். வாகனத்தில் தலையை மோதி மோதி “அபி அக்கா.... அபி அக்கா.... போகாதைங்கோ அக்கா.....

எங்கள் விட்டு போகாதைங்கோ.....” கதறி அழுத் தொடங்கினர் அனைவரும்.

இவை அனைத்தையும் தாங்க முடியாத அபி, வாகனத்தைச் செலுத்தச் சொன்னாள்.

குனிந்த தலை நிமிராமல் கதறி அழுதுகொண்டே மீண்டும் அச்சிறார்களையும், அக்கிராமத்தையும் விட்டு திரும்பி விட்டாள் அபி.

அவருக்கு மட்டுந்தான் தெரியும்; சுனாமி பாதித்த சிறார்களின் மனதில் மீண்டும் ஒருமுறை பாதிப்பு ஏற்பட்டிருப்பதை நினைத்த அபி அழுத் தொடங்கினாள். கவலைப்பட்டாள்: அபியால் என்னசெய்ய முடியும்.....??

எதிர்வரும் வெள்ளிக்கிழமை அதிகாலை 6.00 மணிக்கு அபிக்கு யாழிப்பாணத்திற்கு தன் வீட்டுக்குச் செல்ல விமான டிக்கட் தயாராம்.

தமிழ்ரேவரம்

‘யன்னல்’ என்பது திசைச்சிசால். அதாவது போர்த்துக்கீசரிடமிருந்து தமிழுக்கு வந்த சொல் இது. யன்னலைக் குறிக்க ‘காலதர்’, ‘பலகணி’ ஆகிய பழந்தமிழ்ச் சொற்களுள்ளன. கால் என்பது காற்று; அதர் என்பது வழி. காலதர் என்பது காற்றுச் செல்லுவும் / வரும் வழி எனப் பொருள்படும். பல, கண் ஆகிய இரு சொற்களின் சேர்க்கையே பலகணி எஹும் பதம். கண் என்பது வரயில். பல கணி என்பது பல வாயில்களையுடையது எனப் பொருள்படும். யன்னலைக் குறிக்கச் ‘சாளரம்’ எஹும் தமிழ்ச் சொல்லுவும் இண்டு.

-திருவோணன்-

நிகழ்வில் ராஜாஸ் புத்தக நிறுவன பணிபாளர் என். ஞானச்சந்திரன் (காந்தி) விருது பெற்ற எழுத்தாளர்களுக்கு பொன்னாடை பேர்த்தி அன்பளிப்பு வழங்கிக் கொரவிக்க, பிரமுகர்கள் வாழ்த்துத் தெரவித்தனர்.

இலங்கையின் இலக்கிய வரலாற்றில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திற்கு ஒரே தடவையில் நான்கு அரச சாகித்திய விருதுகள் கிடைத்தமை இதுவேயாகும். சிறுவர் இலக்கியத்திற்கான விருதுபெற்ற ஓ.கே.குன நாதன் சிறுவர் இலக்கியத்திற்காக ஒரே துறையில் முன்றாவது தடவையாகவும் விருது பெற்றமை குறிப்பிடற்பாலது.

விருதுபெற்ற எழுத்தாளர்களை சொங்கதிரும் வாழ்த்தி மகிழ்கிறது. ■

மண்ணூர்ல் ஒரு மூந்து தமிழ்நூர்க்கு பாராட்டு வீழ!

சுவாமி விபுலாநந்தரின் பிறந்தகமான காரைத்தீவில் 1931இல் பிறந்த பண்டிதர் க.நல்ஸரத்தினம், புலவர்மணி பெரியதுமியிப்பௌளையின் பிறந்தகமான மண்டுரை வத்விடமாகக் கொண்டவர். காரைத்தீவு ஓ.சி.வெந்தி யாவயம், கல்முனை வெள்ளி உயர்தூப் பாடசாலை என்பவற்றில் பயின்று மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்று 1953இல் ஆசிரியபணியை ஆரம்பித்தார். நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் ஆசிரியராக அர்ப்பணிப்படுன் பணியாற்றி 1991இல் ஓய்வுபெற்றார். தமிழ் மொழியில் மட்டுமன்றி ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகை மொழிகளிலும் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்.

1965 இல் தமிழ் பண்டிதம், 1967இல் சைவப்புலவர் பரீட்சைகளில் சித்தியீய்தி பட்டங்களைப் பெற்று இவர் ஒரு கலைப்பாட்தாரியுமாவர்.

மண்டுர் பிரதேசத்தில் 70களில் கல்விப்பணியை சிறப்பு ஆற்றி நல்ல தோர் மாணவர் பரம்பரையை உருவாக்கிய பெருமையுடையவர். ஏழை மாணவர்கள் பலருக்கு தனது வீட்டில் வைத்து பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கு வழிகோட்டியவர். சிறந்த மேடைப்பேச்சாளர். தமிழ் இலக்கிய, புராண இதிகாச விடயங்களை அழகுற பேசவல்லவர். மண்டுரில் பல பொது அமைப்புகளில் இணைந்தும் புத்தாக பொது அமைப்புக்களை ஒரும்பித்தும் சமீக சேவையில் ஈடுபட்டுழைத்தவர்.

சுவாமி விபுலாநந்தர் நூற்றாண்டு விழா சிறப்பு மலர் வெளியீட்டுக் குழுவில் ஒருவராக இருந்து மலர் சிறப்பு வெளிவர உழைத்தவர்.

கவியரங்கள்கள் பலவற்றில் கலந்து கவிதை பாடியவர். சிறப்பு மலர்கள் பலவற்றில் கட்டுரைகள் கவிதைகள் எழுதியள்ளார்.

இவ்வாறான சிறப்புக்களையெல்லாம் கொண்ட - 'பண்டிதர் ஜயா' என மண்டுர் பிரதேச மக்களால் அன்பாக அழைக்கப்படும் - முத்த தமி மூரினார் பண்டிதர் சைவப்புலவர் க.நல்ஸரத்தினம் அவர்கள் 27.10.2008 தீபாவளி தினத்தன்று மண்டுர் கலை இலக்கிய அவையினரால் பாராட்டிக் கொரவிக்கப்பட்டார்.

'மண்டுர் கலை இலக்கிய அவை' 1994 இலிருந்து செயற்பட்டு வரும் ஒரு அமைப்பு. இதுவரை ஒழு புத்தகங்கள் கலை இலக்கிய அவை வெளியீடாக வந்துள்ளன. பல பாராட்டு விழாக்கள், நூல் அறிமுக விழாக்கள் மற்றும் கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள் என்பவற்றை நடாத்தி பிருக்கின்றது. புலவர்மணி பெரியதுமியிப்பௌளை நூற்றாண்டு விழாவை சிறப்பாக நடாத்தி புலவர்மணி சீலையினையும் மண்டுர் இராமகிருஸ்ன வித்தியாலயத்தில் நிறுவியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கலை இலக்கிய அவைத்தலைவர் மு.விமலநாதன் தலைமையில் மட்டுமண்டுர் இராமகிருஸ்ன வித்தியாலயத்தில் நடைபெற்ற இப்பாராட்டு விழாவில் சைவப்புலவர் எஸ்.தில்லைநாதன் (ஓய்வு பெற்ற கோட்டக் கல்விப்பணிப்பாளர்) சிறப்புரையாற்றினார். மண்டுர் முருகன் ஆலய வண்ணக்கர் வ.குணசுந்தரம், டாக்டர் ந.பிரேமதாசன், வவுன தீவு ப.நோ. கூ. சங்க பொது முகாமையாளர் சீ.வினாயகமுர்த்தி ஆகியோர் பாராட்டுரை வழங்கினர். கவினார் க.புலேந்திரன் வாழ்த்துப்பாபாடிக் கையளித்தார். சைவப்புலவர் எஸ்.தில்லைநாதன், மண்டுர் முருகன் ஆலய வண்ணக்கர் வ.குணசுந்தரம் ஆகியோர் பண்டிதர் ஜயாவிற்கு பொன்னாடை போர்த்திக் கொரவித்தனர். பாடசாலை மாணவர்கள் வரிசையாக நின்று மலர்மாலை சூட்டி தங்கள் மகிழ்ச் சியைத் தெரிவித்தனர். 'பண்டிதர் ஜயாவின் பணிகள் ஒரு பார்வை' எனும் தலைப்பில் கவினார் மண்டுர் தேசீகன் உரை நிகழ்த்தினார்.

தீபாவளி நிகழ்வாகவும் நடைபெற்ற இவ்விழாவில் 'சொல்லவும் கூடுவதில்லை' எனும் தலைப்பில் கவினார் பொன் சிவானந்தன் தலைமையில் இடம்பெற்ற கவியரங்கத்தில் மண்டுர் தேசீகன், மண்டுர் ரான் இராசதுரை, எஸ்.புல்பானந்தன் ஆகியோர் பங்குபற்றினர்.

கிழவியாவில் வருமாறு காரணம் பா. ரந்தீசுவரனாலும், சென்றியுறையம், ராமராமலிங்கமும், கொர்க்கிளை.

'பதூகா' சுதாசனங்கிணி ஜமீன்ராவது தெருவிலே விளங்கி தட்டுக்கிறார் அறிமுகம் செய்ய கூடாலாமந்தம் நிகழ்ச்சியினை விழாதுத்து வழங்கினார். பால்ட்ரே கி.க.சுந்தரியாவை மாணவர்களின் கருகள் பூமி குடும்பத்திற்கு போதுமான நிலையிலிருந்து கூடுதலாக விடுதலை ஏற்றுக்கொண்டு வருகிறார்.

(பொதுமக்கள் வீரானாம் மன்ற வெள்ளியிருப்பு)

மட்டக்களப்பு மன்றங்களை விட்டுப் பிரதிச் செயலாட மனமாறப் போனவே
பிரதிகமிழ் பிழாகல் வருபா வருடம் சிறப்பாக விட தக்க வருவாது விருந்த
விட்டியலி. இவ்வாறுடம் பிலது முத்துமிழ் வருவாயும் 'ஒத்துக்கூடம்' 2003
எந்தப் பால் வெளிரிடும் கடந்த 30-10-2008 அன்று மட்டக்களப்பு
மனத்துவம் கல்லூரி மாண்புக்குத்தின் நெட
பொறுத்து. மகன்முனை வட்டங்குப் பிரதிச்
செயலாயிர திருமதி.கலைஞர் புதுமண்ணா
வெர்கர் திறம்ரும் கலைஞர் தாங்கி
வார். இந்திக்கல்லில் மட்டக்களப்பு
பாவட்ட முனிஸப்க அமீர் திருமதி.ஏர.
கேதீக்வரன் அவர்களும் கிருக்குப் பல்கலைக்கழகம் உபவேந்தி
கவுரியிட.வள்.புதுமண்ணாகன் கலைஞர்களும் பிரதம அமீரிமூலாகக் கல்விது
கிருஷ்ண ராமப்பிள்ளை.

கிள்கிழுவதன் ஒரு எங்கூன்று கலைஞர்களிடம் வழங்குவதற்காக இப் பயந்து- தந்து, அதிரமலை பாருவியான் கூட கத்துவூருக்கும் தந்து, கார்த்திலோர் சீவிலிஸ்கம் கலைஞர்க்குதுவூருக்கும் தந்துமதி. இதோ கலைக்குந்தாடி நடனக்குதுவூருக்கும் தந்துமதி. அதுபோய் பின்னால் நாமியுக் கருவு கிளைத்துவூருக்கும் ஆந்திய சேஷன்கலைஞர்ப் பாராட்டு பொருள் ஆகு. போர்க்கு விரைவு வடிவநிலை கிளைவிக்கப்பட்டுள்ளது.

விவைத் தொடர்ந்து ‘தேவகம்’ சிறப்பு மலர் விவசாயிகளும் இடம்பெற மறு. மலர் பழிய விவசாயி’ ஜெயபிள்ளை நிறுவன். கிழ்தீராணி புள்ள ராஜாவும் வரலாற்றுவர்களைப் பிரதிப்பி பிரதேர வியலாளர் திறநக்கி. ஆட்சியூகநாதாவும் நினைவுக்கிடின். கிழுவிலில் மலையா உத்தியோகத்தைக் கவிஞர் த. மலர்ச்சிவச்வரூபன் மற்றுமிழுவுடன் முத்துவில் விறை கிளிக் கிளிமலை பிப்ரவர்த்து. ■

தமிழ்மூல முறையைக் கண்ண படித்தார் என்றால்கூவி நினைவாங்குவதுமிகு இலக்கியர் பொழுத்து - 2008

முதல்மாள் அமர்வு குழு/கார்டினல் பற்றியாகக் கல்வூபியிலிரும் திரண்டாம் நாள் நீக்கடவு குழு/பால்கிள மகாவித்தியாலையத்திலிரும் நடைபெற்றன. இங் நண்ணாலும் மாணவ நிறுப்புவுகள் குழு/விவசாயி உபகூரப் பாடசாலை கல்வெயரங்கள்தோல் இடம் பெற்றன. முதலாம் மாள் காலை நிறுப்புவுகள் ‘பாளையமுரள்’ ஏராவத்திலிரும் மாணவ நிறுப்பு ‘பாங்கர் பள்ளி ஊரியப்பர்’ அராஸ் விரும் நடந்தே நின. இரண்டாவது மாள் ஆலை ஆய் வரங்கள் ‘மநதூர் சிகாக்கல்’ அபாஸ் கல் திடம் பெற்றது. இந்திக்காலின் பொது கல்வி பள்ளி

பாட்டதேவம்வர் காலி, குளி அபிமுக்கி பொஞ்சுவரற்று அனுமர்ர
விரிவெழுப் பிள்ளாராய்க்க அவர்கள் முதன்னம் விருந்திவராக கலந்து
விடார்டார்.

முதலாம் தூங்கி பயிரைக் கடவுள் பின்பற்றின்று வள்ளி பண்பாட்டு மூலவர்கள் அவைகளின் சிறைகளைப் பிழிந்து எம். கெ. பி., கெ. உ.புல் வீரவர்த்தன அவைகள் துணைமம் தூங்கினார். முதலாம் வீரநந்தினராக அம்பாளை

உடன்மொழி எப்பு

முக்கண்ணன் முனிந்தான்
மன்மதன் ஏற்றதான்
விக்கித்த தேவிக்கு
வேண்ட முன் கொடுத்தான்.

“பெண்ணே உன்மதன்
பிறப்பிப்புப்பான் உனக்குமட்டும்
மண்ணில் இனித் தோன்றான்
மனதுக்குள் மட்டும் வாழ்வான்

எப்போது விரும்பினாலும்
உன்னுடனே அவனிருப்பான்
முப்போதும் மனம் வேண்டின்
முழுமையாய் உடனிருப்பான்”

என்றந்தச் சிவனாரும்
இழுப்பீடு செய்து வைத்தார்
வென்றிட்டேன் எவும்மகிழ்வில்
ரத்தேவி சிரித்து நின்றார்.

அன்றே ஒருமாற்றம்
அண்டத்தில் நிகழ்ந்தது காண்.
பொங்குபூ தலத்தோர்க்கும்
புதுமையியான்று தந்தது காண்.

அதுவரையில் உருக்கொண்டு
இருப்புந்த காமனவன்
மெதுவாக உருமறைந்து
மனிதர்மனம் புகுந்து கொண்டான்.

உடலேறி நின்ற மதன்
உத்தன்போய் உறைந்ததனால்
மடலேறும் நிலை கூட
மாந்தருக்கு வந்த தப்பா!

மதங்கொண்ட மனிதன்மனம்
மாசுற்றுத் தவித்தாலும்
விதங் கொண்டு அதைமறைக்கும்
வித்தைத்தனை கற்றுக் கொண்டான்.

வல்லுறவு வஞ்சகங்கள்
வாழ்வைக்கொல்லும் நெஞ்சகங்கள்
எல்லாமும் சேர்த்துவகை
இழிநிலைக்கு அழைத்துவந்தான்.

தேவராதி போலுடலம்
தேசமக்கள் பெற்றதனால்
இஹியல்லாம் மரங்கள்
இஹ்புலமாய் தோன்றுதப்பா!

பாவமந்த விலங்கினங்கள்
வேற்றுடலம் கொண்டதனால்
தேவரன்று வாழ்ந்தது போல்
தெய்வ வாழ்க்கை வாழுதப்பா!

■ க.கோவேஸ்வரன்

மாவட்ட மேலதிக அரசாங்க அதிபர் ஜனாப். யு.எல். ஏ. அலீஸ் அவர்கள் வருகை தந்திருந்தார். இரண்டாம் நாள் மாலை (09.11.2008) கலை விழாவிற்கு கிழக்கு மாகாண முதலமைச்சர் திரு. சிவநேசதுவரை சந்திரகாந்தன் அவர்கள் முதன்மை அதித்யாக வருகை தந்திருந்தார். இவ்விழாவின்போதே கிழக்கு மாகாணக் கலை இலக்கிய விருதும், இலக்கிய நூற்பரிசும் வழங்கப்பட்டன.

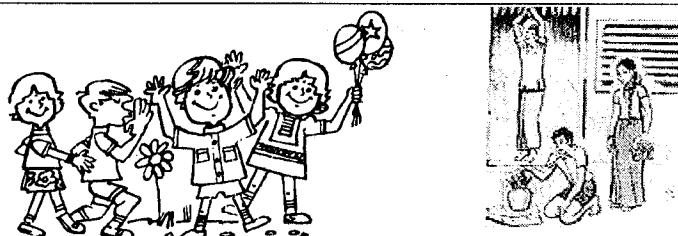
கலை இலக்கியத்துறைகளில் அளப்பரிய சேவையாற்றிய என்மர் இவ்விழாவில் விருது வழங்கிக் கொரவிக்கப்பட்டனர். திருகோண மலை மாவட்டத்திலிருந்து திரு. வே. சங்கரலிங்கம், ஜனாப். எம். எம். கதின்மீரா, திரு. காளியப்பு வீரசிங்கம் ஒகிய முவரும் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலிருந்து திரு. எஸ். எத்ரமன்னசிங்கம், கவிஞர் ஒ. மு. சி. வேலுகன் ஒகிய இருவரும் ஓப்பாறை மாவட்டத்திலிருந்து அருட்சகோதரர் எஸ். கே. ஒ. மத்தியீ, ஜனாப். ஏ. எம். அப்பதுல் மஜீத், ஜனாப். ஏ. எல். எம். சலீம் ஒகிய முவரும் கொரவிக்கப்பட்டனர்.

சாகித்திய நூற்பரிசு ஒன்பது பேருக்கு வழங்கப்பட்டது. திரு. வே. குணரெத்தினம், ஜனாப் எஸ். முத்துமீரான், திருமதி. கே. கிராதா கிருஷ்ணன், திரு. வெ. தவராஜா, ஜனாப் எப். ஏ. அமானுல்லா, கவிஞர் திமிலைத்துமிலன், திரு. ஒ. கே. குணநாதன், திரு. கி. ருசாந்தன், திரு. ரி. மோசஸ் ஒகியோரே பரிசீல்கள் பெற்றவர்களாவர். இரு தினங்களும் நடைபெற்ற ஒய்வரங்கத்தில் பேச்சாளர்களாக பல இடங்களிலிருந்தும் அறிஞர்கள் வந்து கலந்து கொண்டனர். கிழக்கிலங்கையின் நவீன இலக்கியம், கிழக்கிலங்கையின் மரபுவழி இலக்கியம் என்ற விடயப்பற்பில் இரு நாட்களும் சிறந்த ஒய்வுக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன.

இரு தினங்களும் கழு/வெஸ்லி உயர்தர பாடசாலையில் நடைபெற்ற கலைநிகழ்ச்சிகளை பொதுமக்கள் கண்டுகொள்கின்தனர். மிகவும் தரமான நிகழ்ச்சிகளை கழு/கார்டீஸ் பற்றிமாக் கல்லூரி, கழு/வெஸ்லி உயர்தரப் பாடசாலை, கழு/இராமகிருஸ்ன வித்தியாலயம், கழு/உல் ஹிதாயா மகா வித்தியாலயம், அல்மனார் சமஸ் அல் மிஸ்பா ஸாகிறாக் கல்லூரி ஒகியவை அளித்ததுடன், திருக்கோணமலை சாம்பல்தீவு தமிழ் மகா வித்தியாலய சிறப்பு நாடக நிகழ்ச்சியும் இடம்பெற்றது. ■

இப்பகுதி கிளையோருக்கானது. ஆக்கங்களை அறுப்ப வேண்டிய முகவரி : இளங்கத்ரி, மே/பா, 'செங்கத்ரி' ஆசிரியர்.
இல.19, மேல்மாட வீதி, மட்டக்களப்பு.

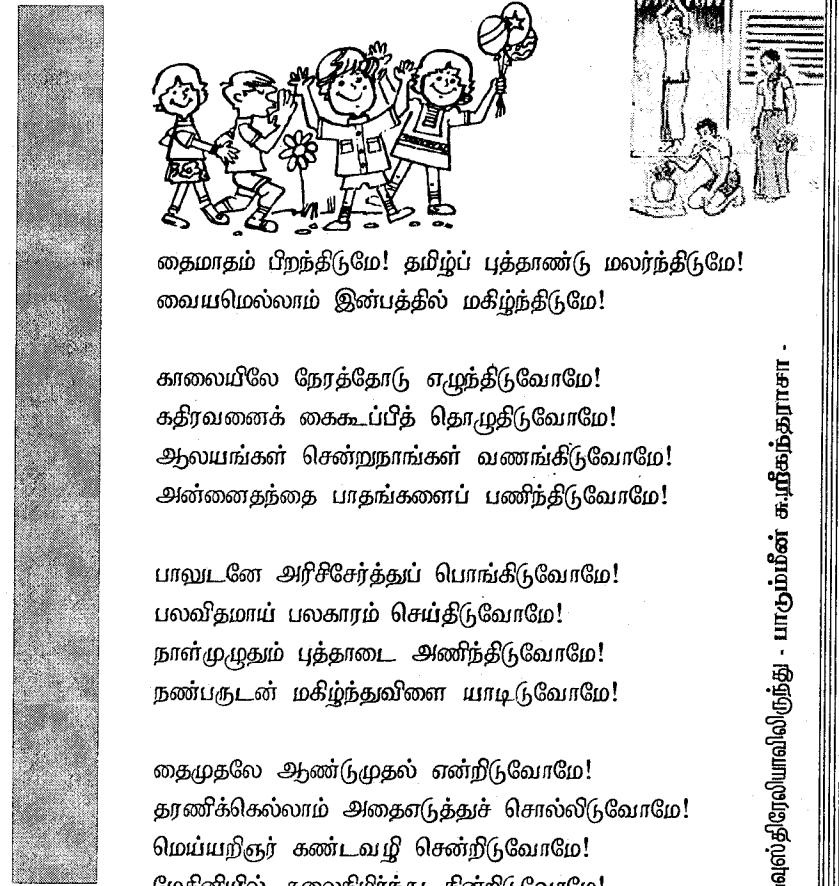
தைமாதம் பிறந்திடுமே! தமிழ்ப் புத்தாண்டு மலர்ந்திடுமே!
வையிலமல்லாம் இன்பத்தில் மகிழ்ந்திடுமே!

காலைமிலே நேரத்தோடு எழுந்திடுவோமே!
கதிரவனைக் கைகூப்பித் தொழுதிடுவோமே!
அலையங்கள் சென்றநாங்கள் வணங்கிடுவோமே!
அன்னைதந்தை பாதங்களைப் பணிந்திடுவோமே!

பாலுடனே அரிசிசேர்த்துப் பொங்கிடுவோமே!
பலவிதமாய் பலகாரம் செய்திடுவோமே!
நாள்முறைம் புத்தாடை அணிந்திடுவோமே!
நண்பருடன் மகிழ்ந்துவிளை யாடிடுவோமே!

தைமுதலே ஆண்டிடுமதல் என்றிடுவோமே!
தரணிக்கிள்ளாம் அதைஎடுத்துச் சொல்லிடுவோமே!
மெய்யறிஞர் கண்டவழி சென்றிடுவோமே!
மேதினியில் தலைநிமிர்ந்து நின்றிடுவோமே!

அவர்த்தனேயியலினந்து - பாடுமீன் க.வீரகந்தராசா .

தமிழ்... எல்லாம் சாகும் வரையும்

புமியென்றும் சாமியென்றும் பேசிப் பேசியே - இந்த
பூதலத்தில் காலவெள்ளம் ஓடிப்போகுதே!

சாமியென்ன தர்மமென்ன சாந்தி நிலவுதா? - இங்கே
சமதர்ம கோட்டைக்குள்ளே நீதி வருகுதா?

பழிக்குப் பழி பாவந்தி மலிந்துபோன பின் - இன்னும்
பந்தபாசம் உறவு நேசம் நிலைத்து வாழுமா?

அழிவு வரும் பாதையென்று தெரிந்த பின்னாரும் - மனிதன்
அகந்தையிலே வீழும்போது நீதி நிலவுமா?

தெய்வந்தியென்று ஒன்று இருக்கும் வரையும் - மனிதன்
தேவேதும் ஓடுவதும் வாழும்வரைக்கும்.

ஜவரிவு ஜீவன்கூட அறிந்து நடக்குது - வீவனோ
ஆற்றிவில் ஓரறிவை மறந்து போவதேன்?

எது நடந்தும் வாழுந்துமென்ன இருக்கும்வரையும் - மனிதன்
இவ்வுகை ஆசையெல்லாம் சாகும் வரைக்கும்.

அது இதென்று ஆசையிலே உழுவும் மனிதன் - ஒருநாள்
அமைதியின்றி அலைவதையும் மறந்துபோவதேன்?

— என்.கே.தயாளருணசீலன்

	நீங்களும் எழுதுவாம்-09 குமாத கவிதை கெட் நவம்பர்-டிசம்பர்-2008 ஆசிரியர் வ. ஆர். தங்பாலன் கம்
	தொடர்புகளுக்கு, 'நீங்களும் எழுதுவாம்' 103/1, திருமால்தீர், திருச்சோணமலை. தொ.பே: 026 2220398. E-mail: neenkal@yahoo.com

■ எனக்குப் பிழைத்த என் தாலை

ஆங்கா முத்து சீருக்கை எழுத்தாளர்கள் தங்களுக்குப் பிழைத்தார்கள் எழுபிய கவதகவள் இன்கே தருமினர்கள்.

ஆங்கா நவீன தமிழ் கிலக்டீயங்களின் முக்கியமான முக்க பண்டபாளி ஜஸ்ப.எஸ். முத்தும்பாளி எவ்ரகெள் ஓ.ஏ. 1941 இல் அம்பாளூ மாவட்டம் (அப்பொது மட்டக்களப்பு மாவட்டத் தன் பகுதி) மின்காவுப் கிராமத்தில் பிறந்தவர். தமிழ்நெடுஞ்செழியர்களை சீனங்காக்கம்பி, காபி மீறாகாவுப் பீரா உம்மை.

கல்வியை நீங்கூவுர் அல்/அவ்வுக் மகா விழுநியாவைத்தில் ஆரப்பித்து கல்முனை பாழ்வியாக்கல்லுவி - கல்முனை உ.வெள்ளி உயர்தரப் பாடசாலை - மட்டக்களப்பு சிவாஸ்ரங்க விழுநியாவையும் ஆக்கியவற்றில் பெற்றார்.

01.06.1954 இல் மாணவ ஒப்பியாகச் சேவையில் இலங்கைத் துறைமன்ற முதலாம்புரை ஒத்திராக இப்பிலிப்பிறர், சிகாழும்பு பல்கலைக்கழகத் துறை சட்டத்துறைப் பட்டகாரியான முக்காம்பாள் 1981ம் ஆண்டு இலங்கை சட்டத்துறையிலிருந்து இயந்தீகமன்றார் டட்டந்துமலையாகவு தேவீ காந்த முப்பது வருடங்களாகச் சட்டத்துறையில் சேவையாற்றி வருபவர்.

சீருக்கை - இருங்கக் காலத் - நூட்டர் இலங்கைய் - வாரினோலி சாகம் - கவிதை - ஆம்பு ஆழம் குறைவாலீசு முத்தினர் பதித்தவர்.

தலைக்குப் பிழைத்த தனது சீருக்கையாக மன்னைக் கடவுள்கூடு மலர் - ஜெனவரி 2002 இல் வெளியிந்த “ஏன்கு முத்தமொ தங்க முத்தமொ” என்ற கலைக்கை இங்கே கருவிறார்.

வேறாடு ‘மானிடம் உயர் வாழ்விறா’ எனும் சீருக்கைக் கிராதுக்கிரிவும் கிக்கலை கூட்டுப்பற்றுவாது.

“எங்கு முத்தமொ நாங்க முத்தமொ”

வள்ளுக்குறிமிருங்கள்

குரியன் வித்தினு மாத வானத்தின் உரிமீயைப் பிழைத்து, முக்காக் பிழைத்து ஒழுகிக்கால்விழுமையிறான். குரியனின் பலப்பம் தாங்க முழுப்பால் மின் போதுபார்ஸ் தலை வாசலில் நல்ல கவிழ்ந்து நிர்ஜம் கூத்தக் கொழுப்பான் மாயுத்தில் காக்கன் சல மாறி மாறி கதையும் கொள்ளுக்கின்றன. பீரான் போடி மாடி வீடு, அறிஞர் வாநினர்களால் நிரமிபி மலிழுபியான் போக்கை கொண்டிருக்கிறார்.

“எங்கி கேம்பதுப் பெத்தா பேளத்தால் இன்டைக்கு அஞ்சி வரிசுமா. அதிக்குத்தான் அவ்வாறு காலி எல்லாந்தையில் செருபவில் பத்த வெச்சி மசிரேல்லாந்தையில் வேளியாய்வி எடுக்காதா, ந... இன்

அழுது உரிமீ வெச்சிருந்து, இப்ப பத்தக் கோழியும் வாய்விழுவு வந்து, எங்கி எனப்பவி மாமா அழுது உரிமீகார், அல்லிரா எங்கிட வெக்கார மாயுதும் இந்து உரிமீகார், எங்கட எனயப்பி மாயா யேழுபி பிக்குத் தக்காலம் நல்லா உரிமீயின்கு எங்குவரா சொல்லுவா தெரியியா? எங்குமா இவ்வக்குத் துபியானிச் சோறு ஆழ்வப் போராகா. எங்கி குள்ளா வந்தா வட்டுவப்பு அழுக்கு முன் வைப்பளம் அடிக்கா. எங்கு உட்மயம்மா ஆபுக்காச்ச ஆபுக்காலி எல்லாந்தையில் செருபவில் பத்த வெச்சி மசிரேல்லாந்தையில் வேளியாய்வி எடுக்காதா, ந... இன்

டைக்கு நாங்கெல்லாம் நல்லாச் சாப்பிடலாம்.....கனக்க குப்பும் குடிக்கலாம்....”

மீரான் போடியார் கடைசி மகன் ஸமீல் தன்னுடைய வீட்டில் நடக்கவிருக்கும் விருந்தையும், அதன் நோக்கத்தையும் பற்றித் தனக்குத் தெரிந்த அளவிற்கு, அவனுடைய கூட்டாளி மிள்பாக்கியிடம் சொல் விக் கொண்டிருக்கிறான். போடியாரின் வீடு மகிழ்ச்சியால் விம்மிப் புடைத்து வெடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மீரான் போடியார் ஆட்டி விட்ட பம்பரம் போல் அங்குமிங்கும் ஒடிக்கொண்டிருக்கிறார்.

“சமீல்! மாமாட கடைக்குப் போய், தக்காளிப்பழம் ஒரு கிலோ வும், பச்ச கொச்சிக்கா காக்கிலோ வும் வாங்கிற்று ஓடியா மகன்..... கறிகூட்டிப் போன்றும். கெதியா வா மகன்.....இன்னா, இந்த வேக்கையும் கையொடக் கொண்டு போ.....”

தாயின் கட்டளையைச் சிற மேற்று, போடியாரின் கடைசி மகன் அம்புபோல் பறந்து கொண்டிருக்கிறான். போடியாரின் வீடு அவர் உற வினர்களின் வருகையினால் பூரித்துக் கிடக்கிறது.

வாழ்ந்து களைத்து ஜெந்து வருடங்களுக்கு முன் மரணித்து விட்ட செய்யதுக் கிழவி, போடியாரின் தாயாரின் சிறிய தாய். இளம்

வயதிலேயே கிழவியினுடைய இரு கால்களையும் போலியோ நோய் பலி எடுத்துவிட்டது. இதனால் காற்பாதங் கள் இரண்டும் வளைந்த நிலையில் இருந்த கிழவியை இறக்கும் வரை திருமணம் முடிப்பதற்கு யாருமே முன்வரவில்லை. வாழ்வின் இனிய சுக்ஞகளை அனுபவிக்கவும், சுவைக் கவும் சந்தர்ப்பம் இல்லாமலே, தன் னுடைய தொண்ணுநிறையேழு வயது வரை கண்ணியாகவே இருந்து, இறந்து விட்ட செய்யதுக் கிழவிக்கு, இன்று மீரான் போடியார் ஜெந்தாவது வருசக் கத்தம் கொடுக்கப் போகிறார். என்னற்று, சொல்ல முடியாச் சுமைகளை எல்லாம் நிரந்தரமாக நெஞ்சிலே சுமந்து, அவைகளின் தாக்கத்தினால் அனு அனுவாகச் சிதைந்து கொண்டிருந்த கிழவி, அச்சுமைகளோடே கண்களை மூடிக்கொண்ட துயரத் தின் நினைவு தான், இன்று நடை பெறப்போகும் கத்தம்.

மீரான் போடியாரும் அவரின் சகோதர சகோதரிகளும் கிழவியின் அந்திம காலம் வரை, எந்தக் குறை யுமில்லாது அரணாக இருந்து, பாது காத்து வந்தார்கள். வாழ்க்கையில் தனக்கென்று எதையுமே சேமித்து வைக்காமல், தன் வாழ்வின் எச்சங்களாகப் போடியாரையும் அவரின் சகோதர சகோதரிகளையும், உற வின் அசைக்கமுடியாத உணர்வுகளாக விட்டுச் சென்றுள்ள இக்கிழவிக்கு, இவர்கள் எல்லாரும்தான்

பெறாப்பிள்ளைகள். எப்பொழுதும் அயர்வடையாச் சிற்றுறையும் போல், ஓயாமல் எதையாவது தன் வாழ்க்கைக்கு உழைத்துக் கொண்டிருக்கும் செய்யதுக்கிழவி, வெட்டுக் குத்து காலங்களில், வயல்களுக்குப் போய், கதிர் பொறுக்குதல் தொடக்கம், பாய், தட்டு, உமல் போன்ற பொருட்களைப் பன்களால் இழைப்பது வரை களையாமல் செய்து, தன்னுடைய வாழ்வை ஜீவனுள்ள தாக்கிக் கொண்டதை எல்லோரும் அறிவார்கள்.

கிழக்கிலங்கை முஸ்லிம் களிடையே மிகப் பிரபல்யமாகப் பேசப்படும் அத்திராசி, முத்துச்சரி யன், கண்மலர்க் கூட்டம், கண் டாங்கி, நெஞ்சுநிப் பூக் கண்டாங்கி, தாரா அடிக்கூட்டம் ஆகிய வண்ணப் பூ வேலைப்பாடுகளைக் கொண்ட கொண்டிருந்த நாயைச் சப்தமிட்டு பாய்களை இழைப்பதில், செய்யதுக் கிழவிக்கு நிகர் வேறு எவரும் இல்லை என்றே எங்கள் கிராமத்து மக்கள் இடும் மாட்டுக்குடிலுக்குள் போய் அமைதியாகப் படுக்கிறது.

“வணக்கம் ஜ்யா..... வாங்க..... வாங்க. ஒங்களத்தான் மிச்சம் எதிர் பார்த்தன்.....”

“இன்டைக் கு எங்கிட கோயில்ல வண்ணக்கர்மார் கூட்டம் நடந்த, அதால் கொஞ்சம் சணங்கிப் பெயித்து.....ஒங்கிட மெளலவி வந்திற்காடுக்கிறார்.

“இப்ப வந்திருவாரு....நீங்க வந்து இரிங்க.....”

காலில் கிடந்த செருப்பைச் கழற்றி பக்குவமாக வாசல் படிக் கட்டு ஓரத்தில் வைத்துவிட்டு, வண்ணக்கர் உள்ளுக்குப் போய், கதி ரையிலிருந்து, தோளில் கிடந்த அரவிந் சால்வையை எடுத்து முகத் தில் குழிழ்விட்ட வியர்வைத் துளிக ணைத் துடைத்துக் கொள்கிறார். செல்லத்துரை வண்ணக்கர் இல்லாமல், போடியாரின் வீட்டில் எந்த வொரு நல்லது கெட்டதும் நடை பெற்றாட்டாது. இதைப்போன்று தான், வண்ணக்கரின் வீட்டிலும், போடியார் இல்லாமல் முக்கியமான எந்த விடயமும் நடக்காது. இவர்கள் ஏதெந்த விடயமில் அவ்வளவு பாசம். குடும்ப உறவு.

“செய்யது முத்தம்மா’ என்டாலே, போடியாருக்கு எப்பயிம் உசிருதான்.....”

“ஓம் ஜூயா..... எங்கும் மான்களைப் பெத்த மட்டுமொன். எங்கள் வளத்தெல்லாம் எங்கிட முத்தம் மாதான். அவவு இப்ப நெனச்சாலும் எங்களுக்கெல்லாம் அவவுவோட உசிராத்தான் இரிக்கு. ச்சா...! எங்கிட ஒட்டபில ஒரு சின்னச் சித்திரம் பூச்சியையும் ஊர உட்மாட்டா.... எங்களோட அவவுக்கு அவ்வளவு பாசம்...எங்கள் ஒரு நிமிசம் காணாட்டிப் போதும். இந்த ஊரெல்லாம்

சுத்தி தேடுவா.....அந்த முடக்கா லோட என்னையிம் என்ற தமிழாரையிம் அவட கக்கத்திலே தாக்கி வெச்சிக்குத்தான், எங்கெண்டாலும் போவா.....எங்கு சீதேவி முத்தம்மாட அன்புக்கு என்னதான் நிகரா நிக்கப் போகுது.....?”

கண்களில் பனித்த கண் ணீர்த் துளிகளைத் தோளில் கிடந்த சால்வையை எடுத்துத் துடைத்துக் கொண்டு, போடியார் பெருமுச்சவிடு கின்றார். போடியாரின் உணர்வை களில் வண்ணக்கர் சிக்கித் தவித் துக் கொண்டிருக்கும்போது, போடியாரின் தமிழ் வாஹ்து நொத்தரிஸ் தன் குடும்பத்தோடு அங்கே வருகின்றார்.

“ஜூயா, வணக்கம்..... ஜூயாவ ராவும் நெனச்சன்.....இப்ப அம்மாட கால் வருத்தமெல்லாம் லேசா? எங்க, முந்தியப் போல இப்ப வந்து பாக்கயிம் பயமா இரிக்கு.”

“வணக்கம். வாங்க நொத்தாசியார்...வாங்க...என்ன செய்யலாம், எல்லாம் நம்முட விதி... அம்மாட பாடுதான் கொஞ்சம் கவுற்றாக கிடக்கு. அவள் சரசாவது வீட்டில் இருந்தா அம்மாவக் கொஞ்சம் பாப்பாள். இப்ப அவளும் புரிச ணோட கொழும்புக்குப் பொயித்தாள். எல்லா வேலயிம் என்ற தலையோடத் தான் கிடக்கு....வேலைக்கு ஒரு புள்ளை எடுக்கலாமென்டு பாத்தா

லும், அதுவும் பெரிய பாடாக கிடக்கு....”

“அது மெய்தான்..... இப்ப முந்தியப்போலயெல்லாம் வேலைக்குப் புள்ளையள் எடுக்கிற பெரிய கஷ்டம் ஜூயா.....இப்ப, வட்டைக்க, புல்லுப்படுங்க ஒரு புள்ளைக்கு சம்பளம் நூத்தி அம்பது ரூபாக் குடுக்காலுகள். அதுவும் காலையில் எடுது மணிக்குப் போய், ரெண்டு மணியோட ஊட்ட வந்திரு.... இதுக்குள்ள ஆர்ய்யா ஊட்டு வேலைக்குப் புள்ளையள உடப் போறாக்க.....?”

“நொத்தாசியார் வாயில் சீனி போடனும்....அந்த நாள்ள முனுவேளைக்குச் சோறு குடுத்தாப் போதும். எத்தன புள்ளன்டாலும் தெறிச்சிப் பாத்து ஊட்டு வேலக்கு எடுக்கலாம். இப்ப இத நாம தப்பித் தவறி கதச்சாலே போதும். ராவோட ராவா, பொடியனுகள் எங்களப் புடிச்சுக்குப் போய்த் தோல உரிச்சிப் போடுவானுகள்.”

“ஜூயா.....செவருக்கும் காதிரிக்குப் பாத்துப் பேசுங்க....காலம் நல்லா மாறிப் பெயித்து. இப்ப அண்டைக் கண்டைக்கு சோத்துக்கு வழியில்லாத ஏழையனும், அவகிட புள்ளையள நல்லாப் படிப்பிச்சி பெரிய டாக்கித்தராக, இன்ஜினியராக ஆக்கிப் போர்றாங்க....எங்க பாத்தாலும், ஏழையள்ள புள்ளையள்தானே இப்ப பெரிய பெரிய கவுமந்து உத்தியோ

கத்தில இரிக்கிதுகள். இதுக்கெல்லாம் காரணமே, இந்தப் பணக்கார னுகள்தான். ஏழ மக்கள் இந்தப் பணக்காரனெல்லாம் எவ்வளவு காலத்துக்குத்தான் ஏமாத்த முடியும்? இப்ப ஏழயளெல்லாம் நல்லாப் படிச்சிற்றாங்க. அவங்கிட சக்திக்கு முன் னால் நாங்கெல்லாம் நிக்க ஏலுமா...?”

“இதெல்லாம் சேந்துதான், எங்கள் இப்ப நல்லா ஆப்டிப் படைக்கிறது. அப்படி இல்லாட்டி கடவுள் இருக்கிறதில ஒரு அர்த்தம் இல்லாமப் போயிருமே. ஒலகத்தில ஏழையளப் பணக்காரன் எந்நாளும் ஏமாத்த கடவுள் பாத்திக்கிறப்பாரா?”

“அது மெய்தான் ஜூயா. நாங்க ஏழயளோட அன்பா இருந்தாதான், அல்லாஹ் எங்களோட அன்பா இருப்பான். அதத்தான் எங்கிட சமயமும் நல்லாச் செல்லி ரிக்கு”

“நொத்தாசியாரு செல்ந நூத்துக்கு நூறு உண்ம். எங்கிட இந்து சமயமும் அதத்தான் சொல் லுது. எப்ப இந்த பணக்கார ஒலகம் ஏழையளக் கவுற்பட்டுத்திறத்த உடப் போகுதோ? அண்டைக்குத்தான் எங்க எல்லாருக்கும் விடிவு காலம் பொறக்கும்.....”

செல்லத்துரை வண்ணக்கரும், வாஹ்து நொத்தாசியாருக்கும் இடையில் நடைபெற்ற பேச்சில்,

மாண்ட நேயம் முழுமையாக நடைந்து, புன்னைகை புரிவதைப் பார்த்து, மீரான் போடியார் தன்னையே மறந்து மகிழ்ந்து நிக்கிறார்.

அப்பொழுது உலகத்தை மறந்து, மாட்டுக் குடிலுக்குள் படுத்துக் கிடந்த போடியாரின் நாய், போய் ஞோட்டுக் கேற்றிடில் நின்று பாய்ந்து பாய்ந்து குரைக்கிறது. குரைத்துக் கொண்டிருக்கும் நாயை விரட்டுவதற்காகப் போடியாரின் மனைவி லத்திபா போட்ட சப்தத்தில் போடியார் சிந்தை குலைந்து, ஞோட்டுக் கேற்றிடையே நோக்கிப் போகிறார்.

அங்கே, நாயின் அத்டலுக்குப் பயந்து, போடியாருக்கு நீண்டகாலமாகப் பழக்கமுள்ள குறவன், ரங்கனும், அவனுடைய குடும்பமும் வந்து, வீட்டுத் திண்ணையில் சாவகாசமாக உட்கார்ந்து இருக்கின்றனர். இதுவரை மாய்ந்து, மாய்ந்து குரைத்துக் கொண்டிருந்த பரிதாபமாக நிற்கின்றனர். போடியாராய், அமைதியடைந்து, மீண்டும் ரைக் கண்ட ரங்கன், தன் தலையில் மாட்டுக் குடிலுக்குள் போய்க்கட்டியிருந்த சீலைத் துண்டை அவிழ்த்து, கையில் எடுத்தபடி கூனிக்குறுகி நிறைந்து விம்மிக் கொண்டிருக்கிறது.

“சலாம்.....போடியார்.....”

“சலாம்...வா ரங்கன்.... வா....நட்டுபொறுகும்பத்தோட இஞ்சாலப்பக்கம் எங்க வந்த? ச்சா.....! எவ்வளவு காலம் கண்ட....இப்ப எங்க இரிக்கீங்க.....?”

“இப்ப, நாங்க தாண்டியாயிலையிம், காஞ்சிரங்குடாவிலயிம் கிடக்கம்

போடியார்.....பெரிய கஷ்டம்.....ஒரு தியாலச் சோத்துக்கே பெரிய பொறுப்பா இரிக்கு....என்ற மகள் மசக்கைக்கு வாற மாசம் கலியானம்.....அதுக்குத்தான் ஓங்கள் யெல்லாம் பாத்துக்குப் போகலாமெண்டு வந்தன.....”

“அப்படியா? ந, செரி, உள்ளுக்கு வாங்க.....பகலைக்கு இஞ்சாசாப்பிட்டுப்போட்டு, பொறுகு போகலாம்..... இஞ்சால வந்து அந்தத் திண்ணையில் இரிங்க.....”

போடியாரின் ஆணையைச் சிரமேற்று ரங்கனும் அவன் குடும்பமும் வந்து, வீட்டுத் திண்ணையில் சாவகாசமாக உட்கார்ந்து இருக்கின்றனர். இதுவரை மாய்ந்து, மாய்ந்து குரைத்துக் கொண்டிருந்த பரிதாபமாக நிற்கின்றனர். தன் மூடும் கொட்டில் இழுபடும் இரும்புத் துகள் களைப் போல் ஆலிமின் பிரார்த்தனையில் எல்லோரும் இழுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

அப்பொழுது எங்கள் ஜாம் மாப் பள்ளி வாசல் கதீப் சாசாலெவ்வை ஆலிம் சைக்கிளைத் தள்ளிக் கொண்டு, அவசர அவசரமாக வருகின்றார்.

“அஸ்ஸலாமு அலைகும..... தம்பி.....”

“வா அலைக்கும் சலாம்..... வாங்கலிம் வாங்க.... சோத்து வேலையெல்லாம் செரி.....நீங்க கத்தத்துதி முடிச்சா, சாப்பாட்ட வெக்கிற தான்”

போடியாரின் வேண்டுதலை உள்ளமா ஏற்று, ஆலிம் கத்தத் தாத்தி

குரைக்கிற என்னெண்டு பார்ரா தம்பி.....”

போடியாரின் ஆணைக்கு அடிப்பின்து வயற்காரன் சாவன்னா அம்பு போல் கேற்றிடிக்குப் பறக்கிறான்.

ஆலிம் கத்தத்தை ஒதி நிறைவு செய்துவிட்டு, ஜந்து வருடங்களைக் கொண்டிருக்கிறார். இதுவரை தங்கள் தங்கள் விருப்பப் படி அரசியலையும், அரசியல் வாதி களையும் வாயில் போட்டு அரைத்துக் கொண்டிருந்த எல்லோரும், ஆலிமுடைய ஒதலுக்குக் காது தாழ்த்தி, வாய் மூடி, மௌனவிரதம் பூண்டு கொண்டிருக்கின்றனர். தன் மூடைய ஆளுமைக்கு, அனைவரும் அடங்கி ஒடுங்கி மௌனமாகி இருப்பதைக் கண்ட ஆலிம், பாத்திலூரா வைப் பக்தி சிரத்தையடிடன் ராகமெடுத்து ஒதிக் கொண்டிருக்கிறார். அடங்கி ஒடுங்கி மௌனமாகி கொட்டில் இழுபடும் இரும்புத் துகள் களைப் போல் ஆலிமின் பிரார்த்தனையில் எல்லோரும் இழுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

அப்பொழுது, போடியாரின் வயல்களைத் தொடர்ந்து வெட்டிக் கட்டிச் சூடு வைக்கும் தத்தியின் சாவன்னா, புகைந்து கொண்டிருக்கும் சாம்பிராணித் தட்டில், மீண்டும் தூள்களைப் போட்டு, நெருப்பை ஊதுகிறான். பத்தியின் ஆட்சியில் போடியாரின் வீடு மௌனமாகிக் கிடக்கிறது.

அப்பொழுது மீண்டும் போடியாரின் நாய், ஆக்ரோசத்தோடு பாய்ந்து பாய்ந்து குரைத்துக் குரைத்து மாய்கிறது.

“சாவன்னா, அந்த நாய்

“கணபதி, என்னடாம்பி இப்படிப் பத்திப் பதறி வந்து நிற்கி நீங்க..... என்ன விசயம்? ஏதாவது பிரச்சனையா.....?”

“ஓம் போடியார். நேத்து ராவு அஞ்சாம் கொளனில் ஆமிக்கும்

போட்டுக்கொண்டிரும் பெரிய சன்டாம் நால்கூச் சலவழி கட்டக்காம்..... அல்ல அம்மின்த ஒழுக்குத் தமிழக குடிப்பும் அகதிகளா வந்து, எங்கிட விட்டுக்குப் பக்கக்கிடல் இரிக்கிற சன்முக விததியால்தான் இருப்பதாக.... பகலைக்கு அவச்களுக்கெல்லாம் ஈப்பிடக் குடிக்கறும். நீத்து ராவு குடியிருப்பதைத் தன்மையிடபோட்ததான் புள்ளால்டாகலோடு, விசின்கையும் வெறுக்கூடியும் வந்து கிடக்காங்க..... எங்கிட ஊரிலையிடம், மாலைப்பி பெரு ஒகவு செஷ்டாங்க..... ஏதோ நிமிக்கும் பேரிப் பொனி கெங்கி, இருப்பது பாசுலுக்கு ஒரு வழி ஜெஸு, ராவைக்கும் பகலைக்கும் ஒரு மாதிரி ஒப்பெற்றுவரும் கடலை ஒருவனுக்கும் ஒருக்கட புள்ள குடிக்கறுக்கும் ஒருவி செய்வாரு.....நாங்க என்வார்ட்ஸ்டிம் போகல்லும்...."

"யா அல்லாவார்....! இது என்ன கண்ணால்மோ, வப்பநான் இந்தச் சன்ட ஒழிய போருமிய?—எப்புலான் இந்த ஏழ், எளியதுகளுக்கு நிமித்து வர்க்கீ மாத்தோ? புள்ளோடு....! முத்தம் மட்ட கத்தக்கிக்கு ஆக்கன் சோரு முற எல்லாத்தைப்பும், போன்று ஒரு மில் போட்டு முழுடு கணப்பிரி வைக்கின குரி.....கறியையிட ஏழிடு, பிரச்சு பீணால்ஸ்ரிக் வாளின் ஹத்திக் குரி..... அப்பிடியே, அதிலை கொஞ்சம் சோரு கறி எழுதியு, இவன் ருப்புறுக்கும். அதன் போன்னாதி புள்ளாய்க்கும் குடிக்குரி.....ஏடு கெதியா எடு....."

போட்டுயாரின் கட்டக்களையும் உள்வாங்கி அவர் மனிசவி விசை யேற்றி விட்ட பாம்பரம் போல் வழியு கொண்டிருப்பதற்குப் பார்த்து, மானிட மாம் குள்ள ரசத்துக்கென்றுமிருப்பிருப்பு எதித் துவிவசம் தலை கவிழ்ந்து அழுகிறது.

"போட்டுயார்! மனிசவிட பயிய ஆழ்வருநான் உண்ணுமையிலையே அல்லாறுக்குப் போருத்த மான் தான் தருமாம்....இத்தனான் எங்கட முறையுமது நிபியும் சொன் வாக்கு, அவங்கட வாஞ்சலையிடல், அழுங் பெதுகியும், காட்டினாக்கை, இன்னா நங்க சேப்பியிரு காரியத்தால் ஒங்கட முத்தமொக்கு நூத்துமுக்கு முறை நன்மையிட கிடைக்கும், ஓர்களுக்கும் நல்ல பறக்கத் தும் வந்து சேரும்."

ஆலிம் பேசிவிட்டுப் பூரிப் போடு நிற்கிறார்.

"சா....! ஒங்கட மனிச பேசுந்தால் வங்கிட வயிரெல்லாம் நிறஞ்சுசி கோடித்து போட்டுயார், ஒரு வண்ட யயிற்றுப் பர்வைப் போக்கு கிருவன், வெனாக இருந்தாலும், அவன் கட்டுஞ்சுக்கு நண்பளைத்து வான் இத்தனான் அங்கிட உமிழும் நல்லாற் பெல்லியிக்கு..... ஏ என் வைப்பில் இன்னை கத்ததான் நான் ந்றஞ்ச மனிசவோடுவாகக் கவரி குளிரிப் பார்க்கிறோன்"

இந்த உலகத்தில் மானி நேசம் உள்ள மனிதனைருவன் உயிரிற்குப்பிடை காந்து கொண்டு திருக்கின்றான் என்பதை அறிந்து கொண்டிருந்தால் வங்கிட்டு கொடுத்து ததும்பப் போட்டுயாரின் கைகளைப் பிடித்து, அவரின் கண்களில் ஓய்ய வகைப் பார்த்து வாவிடு நோத்தான் பெருவைப்பிடை தலை நிமித்து நிற்கிறார். அதே நேரம் கணபதி, சௌந்தரி பெட்டிகள் இருண்டுபடியும் தனினுடைய சைக்கள் கரியரில் வைந்துக் கட்டிக் கொண்டு அவசர மாகப் போக்கிறான். அவன் பிரேஸ்ள், கழிவாளிகள் இரண்டுடையும் முத்த சாம் தன் இரண்டு வைகளினாலும் தூக்கிக் கொண்டு, ரங்கன் போடும் எழுப்புகளைப் போருக்கிக் கூட்டதுக் கொண்டிருக்கிறான்.

"எங்கு முறையை தங்க முத்தம்யா.....அவன் உசிரோட் இரிம் கீர் நோத்திலையிம், ஏழ எனிப்பது ஒருக்கின்றான் என்பதை அறிந்து கொண்டிருந்தால் குடித்தா... இப்ப அவன் மென்தநாவதுக்குப் பொறுவை மெல்லாத்தான் குடுக்கா..... அவைக்கு எப்படிம் சோர்க்கம்பதான் கிடைக்கிறும்?"

போட்டுயார் தன் உள்ளத்து உணர்வுகளை உயவிப்பிடை கொள்பிப் படுத்தி விட்டுக் குழுவும் பங்களைப் பார்க்கிறார்.

அப்பீக, அவனும் அவன் மனிசவி மன்றங்கும் வயிராகச் சூப்பிடுக் கொண்டிருப்பதற்குப் பார்த்து, அவன் நூப் மகிழ்ச்சியால் வாலைக் குழுந்தும் கொண்டு, ரங்கன் போடும் எழுப்புகளைப் போருக்கிக் கூட்டதுக் கொண்டிருக்கிறது. ■

எருமேங்கள்

கிராமத்தின் வயல்வெளிகளில்
புல் மேய்ந்து,
எறிக்கும் வெய்யிலில் காய்ந்து
சேற்றுக் குளத்தில்
மூழ்கி மூழ்கிக் கிடக்கும்
எருமைகள் நாங்கள்.

எமது தோல்கள் தடிப்பானவை
நுளம்புகளும் பூச்சிகளும்
வெய்யிலும் குளிரும்
தாக்காமற் தற்காத்திட
இயற்கை நல்கிய
அருங்கொடை அவைகள்.

முன்வளைந்த கொம்புகள்
தலைக்கு அணிகலனாய்
மரத்தினிற் சொறியவும்,
குத்திப் பார்க்கவும்
எமது நன்பர்களுடன்
சண்டையிட்டுச் சாதிக்கவும்
வாய்த்தவை அவைகள்.

எமக்குப் பருத்த உடல்
நாள் முழுவதும் மேய்ந்தும் - எமது
பெருவயிறு நிறையாது.
சேற்று நிலத்தை உழுது
நெற்போரை மிதித்து மிதித்து - எம்
உழைப்பினைச் சிந்தியே
கொடுத்ததை உண்டு
சேற்றினில் வாழ்கின்றோம்.

எங்கள் கன்றுகளுக்காகச்
சுரக்கும் பாலுடன் - எம்
உணர்வுகளையும் கறக்கின்றார்,
ஏனென்றே தெரியாமல்
எருமைகளாய் இருக்கின்றோம்.

எம்மைவிட மோசமாய்
நகரத்துக்குப் போனவைகள்,
காய்ந்துபோன பசைப்பேப்பர்களையும்
அசிங்கப்படுத்தப்பட்ட
பாதையோரப் பறுகுப் புற்களையும்
அழுகிப்போன மாமிசங்களையும்
விழுங்கி விழுங்கியே
ஊத்தைக் குழிகளில்
ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கின்றன.

தொலைவிலுள்ள வளாந்தரத்தில்
சுதந்திரமாகச் சுற்றித்திரிகின்ற
எம்பினத்தவர்களை - யாரும்
எருமைகள் என்றழைப்பதில்லை
அவைகளின் கூரிய கொம்புகளும்
கட்டுமெஷ்த்தான உடல்களும்
இரும்புச்சப்பாத்துப் போன்ற கால்களும்
முள்ளையும் மழுங்கடிக்கும் தோல்களும்
'ஹக்குலிஸ்களாய்' த் தெரிகின்றன.
குழுவன்கள் என்று
சிதறி ஓடுகின்றார்கள்
சித்திரவதையாளர்கள்
சில்லறையாச் சிந்தப்படுகின்றனர்.

யானையின் பலம்
எறும்பின் சுறுசுறுப்பு
குதிரையின் வேகம்
அத்தனையும் வாய்த்தாலும் - வெறும்
எருமைகளாய்ச் சேற்றிற் கிடக்கின்றோம்
ஏங்கள் விம்பங்கள்
நரிகளிற் பிரதிபலித்து
அவைகளும் சிம்மமாய்க் கர்ச்சிக்கின்றன.

நாம் மட்டும்
சேற்றினை உழுதபடி
சேற்றினில் சோம்பிக் கிடக்கின்றோம்
எமது முந்தைய
வளாந்தர வாழ்வபற்றிய
வெளிசங்கள் தெரியும் வரை
நாங்கள் எருமைகள்தான்.

■ இதயராசன்

செங்கஷிரோன் எழுதும்

வினாக்கல்

10 ரூர்க்கவியற்

(கவிஞர் நீலாவனனின் ‘வேளாக்கம்’க் காவியத்தின் வதாட்சி...)

அன்னத்தை அழைத்துவரல்

அன்னத்தை அறைக்குள் சென்று
அவளுக்கு மச்சாள் ஆன
பொன்மணி கூட்டி வந்தாள்.
பூவொன்று நகர்ந்தாற் போல
கன்னத்தில் நாணம் ஏறிக்
கண்களோ பாதம் நோக்க
அன்னப்புள் நடையில் செல்லன்
அருகிலே வந்து நின்றாள்.

அன்னத்தின் அழகைக் கண்டு
ஆடித்தான் போனான் செல்லன்.
என்னத்தைச் சொல்ல இந்த
ஸ்மில்மிகு ஓவியத்தின்
கன்னத்தைக் கிள்ளி அந்தக்
கணமேதான் காதல் செய்ய
எண்ணினான்; இருந்த போதும்
இருந்த இடம் இல்லை தோது.

கைப்பிடித்து வைத்தல்
கன்னியைத் தானம் செய்ய
காத்திருந் தழகிப் போடி
அன்னம்மா கையைப்பற்றி
அதைச் செல்லன் கையில்வைத்துப்
பின்னினர்; பினைத்த பின்னர்
“பிள்ளைகள் வாழவேண்டும்”
கண்ணீரும் கசிந்து மல்கி
கடவுளை வேண்டிக் கொண்டார்.

அன்னம்மா கூறைமாற்றப் போதல்
“செல்லனைப் புருஷனாகச்
சேர்த்துநான் வைத்து ஓர்நாள்
வெல்லுவேன்” என்று பெத்தா
விளம்பிய தெண்ணி அன்னம்
மெல்லிய முறுவல் பூத்து
மெதுவாக நடந்து வீட்டுள்
செல்லையா கொணர்ந்த கூறைச்
சேலையை மாற்றப் போனாள்.

அன்னம்மா கூறைமாற்றித் திரும்புதல்
வெந்தழல் நிறத்தில் கூறை
வெள்ளியில் சரிகை மின்ன.
சொந்தமச் சாள்கள் கேலி
சொல்லவும் வெட்கி அன்னம்
செந்தளிர் மாவிலை போல்
சிவந்தனள்; சிலையைய்போல
வந்தனள் கூறைமாற்றி.
வடிவென்றார் வந்தோரெல்லாம்.

தாலி கட்டுதல்

தந்தையைப் போலும் ஊனின்
தலைவராம் தம்பாப் போடி
தந்தனர் தனயன் கையில்.
தாலியை வாங்கிச் செல்லன்,
சந்தணச் சிலையாள் அன்னம்
சங்குமா மணிக் கழுத்தில்
வந்தவர் வாழ்த்த மூன்று
வளையமாய் முடிச்சுப் போட்டான்.

-கிண்ணும் விளையும்.....

சுரியு!

தங்கத்தின் விலை
தீவிரனச் சரிந்தது!
தரம் கெட்டவனுக்குத்
தாரமாய்ப் போனதால்!

தாவூர் தாவூர்

இருங்கதை

கிரட்டை நாக்கு

- வேல் அழுதன் -

இவர் சண்முகம் மாஸ்டரை உங்களுக்கு நல்லாகத் தெரியும். இந்துக் கல்லூரி தமிழ் ஆசிரியர் இவர். இவருக்கு “அதிரடிச் சண்முகம்” என்றாரு பட்டப் பெயரும் உண்டு. எடுத்தெறிந்து பதில் சொல்லி, எந்தச் சூழ்நிலையிலும் எவரையும் வெட்டி வீழ்த்தும் அதிகுருத்தனம் இவருடையது.

கடந்த வாரம் மாஸ்டரின் மூத்த மகனுக்குப் பொருந்தக்கூடிய சாதகக் குறிப்பு எனது திருமண சேவை அலுவலகத்தில் கிடைத்திருந்தும், வெள்ளவத்தையில் மூன்றறை மாடி மனை கிடைக்காது எனத் தெரிந்தும், “வீடு இல்லாத பொம்பிளைக்கு என்ன கலியானம்?” என எடுத்தெறிந்து பேசிக் கலியானப் பேச்சை முறித்துப் போட்டார்.

எனக்கு ஏழாற்றும்தான்! இருந்தும் மாஸ்டரின் இயல்பு சிரிப்புட்டி யதால் சிரித்துப்போட்டன்.

“ஏன் சிரிக்கிறியள்”, மாஸ்டர் சடாரென என்னைக் கேட்டார்.

நானும் உண்மையைச் சொன்னால் மாஸ்டர் முந்தி உங்கடை மூத்த மகனுக்கு பதிவு இருந்த போது, நல்லதொரு மாப்பிள்ளையின் சாதகம் பொருந்தி வந்து, மாப்பிள்ளைப் பகுதியினர் சீதனம் கேட்டபோது, சீதனம் சமூகக் கொடுமை, சீதனம் வாங்குவது பெரிய பாவம் என்று நீங்க சொன்னது நினைவுக்கு வந்தாற்போலை சிரித்துப் போட்டன்” என்றன்.

உண்மை சூடும். ஆனால் மாஸ்டரைக் காயப்படுத்தவில்லை! எந்த வித அசுமாத்தமும் இல்லாதவராக, “அது பாருங்கோ அப்ப. இது இப்ப. இப்ப குழல் வேறை”, என அதிரடிப் பதில் தந்தார்.

- யாவும் கற்பனையல்ல.

- ஜில்லா கலெக்டரவும் -

12.03.1934-19.01.1993

- 12.03.1934 - 19.01.1998

  - “‘நான்கு விசுப்பில் கவிதை’ என்றுள்ள பாதி, கல்வியை புனரூபமலை பலர் திடாறிலாகக் கிடைக்கின்றார்க்கலாம். முழுவால் ஏவங்களும் கல்வியை விசுப்பிலில்லை; எனது தீர்த்த நாளாக்களில் ஒடும் உயிர்த்துகிடப்படு; தலைவரையல் கண்டு சிகாதிலிருப்புமிகு உணர்வின் வடிவால், பொழுது போக்காக, மனக்களிலிருக்கின்ற உந்துகளால் ஏற்குப்பட்டலையுள்ள மனலை கண், ஒலையைள்ள ஓய்வு கிடைக்கிறும் நூக்கிகள், அநேக் கோவெஸ்டியன்களும் பட்டிடாள் வீர பரிசுவிக்கும் கேபிள்ஸைப் பயணியர், அம்மன்னினி அடிமீல் புதுதக்குவாட்ட கிப்பாக்காளர் ஜவஹர் நினைவுக்கு வாழ்க்கைச் சர்க்கர்கள். திலைபாவும் எனது கலைதைகளின் கருக்கள், திவர்கள் சிகாட்டிய கல்வியிரும் சிரந்திரும், வேதங்கள் சூழல்களிலும் விட்டுகிறும் ஏக்கூப் பெருமிருச்சக்கலூம் எதிர்கால் கலைஞர் நூராணாங்கருக்காக நிகழ்கால வாழ்களின் கூட்டுறை எவ்விவரங்களைகொடுக்கின்றிக்கு வரி” (பு, சிவாருமாணை அரவணங்குத் தாங்கும் சிந்துசங்கங்களும் எனது கலைஞரின் தீவுக் குடும்பங்கள்)“ என்று மன் கலைதைகளைப்பற்றிக் கூனோ பிரசு எம் சிசும்பு வி. எஸ். வேறு என்ற இப்பிலியர் சிகாஸ்டியலையுக்கு காலினர் குறித்து விதைகளினால் அப்ச் குரார்ஷுத் சிசன் ஜேம்ஸ் தோட்ட தூதில் பிழுமிகவர்.
  - நொற்றாளரிக் குடும்பத்தைக் கேர்த்த குறித்து தொண்ணான் இந்காம் வதுப்படின் கோட்டப் பாடசாலைக் கல்வியை முடித்துக் கிடாண்டு இனப்படியூப்பாளாளியாகவோ வாய்ந்து மொழியையும், மனமும் போது மனமையுத்ததின் கலக்கல் ‘அப்பர் டிவிஶன்’ (Upper Division) தோட்டத்தில் கார்ப்பரை. திவாரும் திவாரது குலங்களியிடமும் தொற்றாளர்களாகவே உழைத்து வாந்துகார்கள்.

- குரிஞ்சு வெள்ளாவலனின் முதல் கல்வை 1957ல் ஆண்டு 'மாணவர்மலை' என்ற ரத்தினகயில் 'வெள்ள இரியைப்போர்' எனும் தலைவரின் விவரங்கள். மனவயகத்தின் பல பதுத்திகளிலும் நடைபெற்ற கவியரங்குகளில் பங்கு பற்றியது.
  - பாதேச அபிவிருத்தி அமைச்சரியால் 'கலிஞ்சாரி' பாடம் காற்றுக்கீழ் கெளரவிக்கப்பட்டது. 1992 இல் நடந்த ராமத்திய விழாவில் 'தமிழ்நாடு' கெளரவழும், 1996ம் ஆண்டு யள்ளாய் அமைச்சர் 'கலாபுத்தணம்' விருதும் பெற்றார்.
  - திவரது கல்வைகள் மனவயக வெளியிடக்குத்தனால் 1987இல் முறையே ஜனவரி, மார்ச் மார்ச்சுகளில் 'குரிஞ்சு வெள்ளாவல் கலிஞ்சுகள்' எனும் நூலாக கிரு பதிப்புகள் வெளியிடப் பெற்றன. அந்தவரி ஜூலையை நிர்வாக்யாக்கி கொண்ட மனவயக வெளியிடக்குத்தன் பேரவை வெளிப்பாக தீழுடல் வெளியிடக்கல்.
  - அண்மையில் ஏழுத்தாளர் சார்வமாடன் வெப்புகளை ஸ்காபக்ராக்க் கொண்ட சார்வ வெளியிடகம் பூஸம் குறிஞ்சு வெள்ளாவல் கலிஞ்சுகளாக கொந்த தேபத்திறுகொருத்து ஆய்வு செய்து 'குரிஞ்சு வெள்ளாவல் கலிஞ்சுகள்' எனும் நூலாக சார்வநாடன் வெளியிட்டுள்ளார். ஒது தேசிய சாகித்திய மன்றப்ப் பரிசௌரமும் பெற்றுள்ளது.
  - கலிஞ்சுயலக் 'குழும்யா' செய்தவர் மஹாராஜி அவர்கள். ஒது குழுமமில் மஹாராஜி ஜெய்ராஜ் மீக்க கவிஞராகுத் திருப்பூந்தார். மஹா கவிக்ருப் பிள்ளை ரீம்பாள குழும்கூக்களைப் பண்த்தவர் குரிஞ்சு வெள்ளாவல் அவர்கள்.

அவர்கள் நினைவுக் கிளர் பண்டத்து குறுப்பாக்கள் சில

ବ୍ୟାପକମୁଣ୍ଡରୁ କାହିଁମୁଦ୍ରାଙ୍କାଳ ଯାଇବା
ନିଜମେତ୍ରୁ ଅନ୍ଧମୁଣ୍ଡରାଳ ଦେଇ
କଞ୍ଚକରୁକୁଣ୍ଡର କ୍ରାତୁମାନଙ୍କ -
କାହିଁମୁଣ୍ଡର କାରାରିବିଲ୍ଲେ -
ନିଜମୁଣ୍ଡରୁ କାହିଁମୁଦ୍ରାଙ୍କାଳ ଯାଇବା

நுப்பன் எழுப் பொத்தினு கூடும்
நூலாக்கநும் சிட்டை மனங்குத் தங்கும்
தமிழ்கு தீங்கு ஏற்கு -
தகருவும்போல் ஓரிடால் -
அயிராகே அலையும் வோலும் யுனும்

வேலாயும் கூட்டுறவு போன்று
கீழ் கொள்ளும் காப்பியின்மை காலை
ஒன்றை மதுசும் கொள்ளும் -
நெருவை வந்து நீண்டம் ...
நூலாயல் முக்காலையிர் கொலை

யாப்பாக்க ஆக்கர் வந்தால் கூட்டு
யார்க்கு நீண்ட சோலைகளை கூட்டு
நீண்டம் கொள்ளுவோல் -
கோய அதை கோலைகளை -
நூல்க்கும் 20 மீட்டு காலை !

நூல்க்கும் நூலையிர் காலை காலை
நூல்களையார் கீழ்க்கு ஒரு எண்ணிலிருக்கின்ற
ஏற்குஞ்சிக்கு
நூல்களை பூர்வாய்த்...
கொலையிர் கொலை காலை

மொலையைக் கோட்டுக் கிளாந்தாள்களின் அவையில் நிலங்களை வாய்க்கொலை
அறைபவங்களை மாறுக்காதவும் கூறாமல்கொருவும் இக்குறும்
பாக்கள் விவரிப்பாற்றுவது.

— சென்கத்தோன்

பிரேரினால்தான் கோவில்மீது கூந்துவான்
முத்து என்க முத்தையென்று கூந்துவான் என்று
கூந்து கூந்துவான்...
கூந்துவான் மொழிக்கு
என்க வந்து கூந்துவான்

உயங்க எடுத்தும் வெள்ளப்
ஊங்குத்துமோ நூலையில் கொள்ளுவி
கூந்துவான் மீனாசீ -
உயங்க என்குவான் -
வெள்ளில் நீண்டமுந்தும் மன் கல்

கூந்துவானில் கூந்துவான்தும் கூந்துவான்
முத்து வீர் உயங்குத்தும் கொள்ளுவி
கூந்துட்டி உயங்குத்தும் -
நூலையைப் பாயும் என்க
கூலை. கூந்து கூய்யுமித தாங்குவி

கலைநூல்கள் பால்கள்

நூர்க்கூந்து கூந்து கொலையிர் பரந்துக்காலை

நூர்க்கூந்து கூந்துவான்; அவைன் வாயுக் கொலை
கூந்துவான் கூந்துக்காலையிர் முறையும் வாய்ந்து, பாலாலை
கொள்ளுவோல் அலை தொங்கு தயிர்த் தலை பொதுக்களில்
1992, 1994 ஆம் ஆண்டிலையிர் பாலை பொதுக்களில் கங்கி
பால்க்கால தொங்குப் பொதும், கங்கி தொங்கை பீடில் தொங்கு
கொலையை வாய்க்காலையிர் (1999). தொங்கால் கங்கி கூந்துவான்
ஆய்வு (2000) பால்க்கால். கங்கி பொதும், நட்சத விளைவிலை பொதுக்காலை
ஆய்வும் கூந்து வொங்குப் பொதும், கங்கி கொலையிர் கூந்துவான்
கூந்துவான் (2003). கங்கி பொதும், கங்கி கொலையிர் கூந்துவான்
கூந்துவான் (2004) பொதுவாய்.

ஏதேனும் பால்க்காலை கிழா, பால் நட்சத்துவம் குருவாயில் பால்
கங்கொலையிர் பூந்தி பால்க்காலை. நந்தியாக பால்/கலை முறையினால்
கூந்துவான் கூந்துவான்தும் 5 மாதங்களை தால் பால் ஆர்ப்பாகக் கா
கங்கொலையிருந்து வரும். 2003 ஆம் ஆண்டு கங்கி “கங்கி கொலையிர்” ஆயும்
முடியும் நூலையினாயும் காக்க கங்கொலை.

பீரங்காலை கிருஷ்ணக்கப்பட்டு உலக மக்களின் துணைகோபந்த
துளபங்களை நிக்க வந்த இக்கலையின் தொல்லை பிரதிமுனிகளையும் என்று
பாதகத்தின் பிரான் வரவாறு கூறுகின்றது. இப்பொல்கு 25000 ஆண்டுகளுக்கு

முன்னர் பரதர் மக்கள் மீது கொண்ட அன்னினாலும் கடவுள் மீது கொண்ட அளவுகடந்த பக்தியினாலும் ஆடற்கலை பற்றித் திறனாக ஆய்ந்து இயற்றிய நூலான பரத சாஸ்திரம் இதற்குச் சான்று பகர்கின்றது. இந்நாலில் பரதர் ஆடற்கலையின் தோற்றுத்தினை விபரித்துள்ளதோடு மட்டுமன்றி, நிலையற்ற மனித உணர்வுகளுக்கும் நிலையான தெய்வ உணர்வுகளுக்கும் இடையேயுள்ள மாற்ற முடியாத தொடர்புகளையும் விளக்கியுள்ளார். நடனக் கலை பற்றிய இந்நாலானது இந்திய ஆழகியற் கலைகளின் வரலாற்றில் நடனம், நாடகம் மற்றும் நாடகவியலாளர்கள் பற்றியதுமான ஒரு அனுபவ ரீதியான ஆய்வாகும்.

இந்து மதத்தின் ஆதாரங்களான நான்கு வேதங்களினதும் சாராம்சமே இப்பரதக்கலை. எனவே, உண்மையில் இது ஐந்தாவது வேத மாரும். இது ஒற்றுமையின் வெளிப்பாடாகும். ஏனெனில், ஆதிகாலத்தில் நிலவிய பல்வேறுபட்ட பயிற்சி முறைகளையும், பிராமணர், சத்திரியர், வைசிகர், சூத்திரர் எனும் நான்கு சாதியினரையும் இணைத்து அவர்கள் அனைவருக்கும் உரியதாக உருவாக்கப்பட்டது. மற்றும், இந்நாட்டிய வேத மானது இருக்கு வேத செய்யுட்களையும் யகுர்வேத நாடகம், உணர்வுகளையும் சாமவேதத்தின் கீத்ததையும் அதர்வன வேதத்தின் ஆதி பந்தமான வற்றையும் இரசத்தையும் கொண்டு படைக்கப்பட்ட ஓர் ஆழகியல் வேதமாகும். இதனாலேயே இது கந்தரவு வேதம் என ஆழகின் வெளிப் பாடாகப் போற்றப்படுகின்றது.

ஜீவத்மா, பரமாத்மா பந்தத்தை ஏற்படுத்துவதையே அடிப்படை நோக்கமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட இக்கலையானது ஆழகினை அழகாக வெளிப்படுத்த வென்றே ஆடப்படுகின்றது. ஆரம்ப காலங்களில் சமய விழாக்கள், பண்டி கைகள், திருமண விழாக்கள், மகப்பேறு விழாக்கள் போன்றவற்றிலேயே நடனங்கள் ஆடப்பட்டன. இதற்குக் காரணம் புனிதத் தன்மை வாய்ந்த மத போதனைகளைக் கேட்கமுடியாதவர்களுக்கும் ரம்பியமான இசைப் பின்னியிடுன் வாய்மூலமும், கருவிகள் ஊடாகவும் இசைக்கப்படும் இசையுடன் மென்மையும் வன்மையும் கொண்ட ஆழகிய நடனம் தெய் வத்தின் உணர்வுகளை இலகுவாக ஏற்படுத்திவிடும் என்பதாகும். எனவே, எல்லாக் கலைகளைப் போன்றும் பரத நாட்டியத்தின் பிரதான நோக்கமும் அதனைப் பார்த்தும் கேட்டும் இரசிப்போரினுள் உள்ளார்ந்த இன்ப அனுபவத்தை உண்டாக்குவதேயாகும். அதனுடைய சொற்பநேரமேனும் இவ்வுலக இறுக்கங்களிலிருந்தும் அழுத்தங்களிலிருந்தும், உபாதைகளிலிருந்தும் மனித மனங்களை விடுபடச் செய்வதாகும்.

அது, பார்ப்போரினையும் பயில்வோரினையும் ஒரு தெய்வீக உலகிற்கு அழைத்துச் செல்லும் ஆழகிய பயணமாகவே காணப்படுகின்றது. அது ஒரு மொழியில் ஆற்றுகைப்படுத்தப்பட்டாலும் எல்லோராலும் கேட்கக் கூடியதாக இருக்கும். அது ஒரு மதத்தோடு சம்பந்தப்பட்டிருந்தாலும் உலக நடத்தைகளையே வெளிப்படுத்துகின்றது அது மாயையைச் சுட்டிக் காட்டும் ஓர் தீரவுகம் போன்று காணப்பட்டாலும் எல்லோராலும் பார்க்கக்கூடிய தாகவே இருக்கின்றது.

எந்தவொரு பரதநாட்டிய அரங்கேற்றமும் உலகின் அரும்பெரும் தெய்வங்களின் ஆசியைப் பெறுவதுடன்தான் ஆரம்பிக்கின்றது. அது அன்பு, வெறுப்பு, பயம், ஆச்சரியம், சிரிப்பு, வீரம், கோபம், அமைதி, கருணை எனும் ஒன்பது இரசத்தினாடாகவும் அங்கம், பிரத்தியாங்கம், உபாங்கம் எனப்படும் உடல் உறுப்புக்களின் அசைவுகளினாடாகவும் தெய்வீகத் தூய்மை பெற்ற இசையினாடாகவும் பார்ப்போரையும் பயிவோரையும் ஆற்றுகைப்படுத்தப்படும் அக்குறிப்பிடப்பட்ட பொழுதேனும் சொர்க்கத்தை அனுபவிக்கச் செய்வதனாடாக பரமாத்மாவின் அனுபவங்களை உலக மக்களுக்கு வழங்கும் தேவதீரவியமாகவே காணப்படுகின்றது. ■

கலாவீத்தகர் திரு. மு. சதீஸ்குமார்
B.Com(Hons), Dip.in.Edu, MFA.in Dance

◆ வாய்மொழி இலக்கியமாகப் ‘யழிமாழிகள்’ வழக்கிலுள்ளன. பழமொழிகள் சிந்தனையைத் தொண்டுபவையாகவும் - அறிவுரை பகர்வனவாகவும் - கருத்தொண்றை மிகக் காத்திரமாகச் சொல்லும் கவிதா நேர்த்தியுடனும் - குறுகச் சொல்லி நிறையைப் பொருள்தரும் வடிவினையுடையதாகவும் விளங்குவதை நாம் அறிவோம். நூட்பம், சுருக்கம், விளக்கம், எனிமை என்னும் நான்கினை இலக்கணமாகக் கொண்டு பழமொழி எனத் தொல்காப்பியச் சூத்திரமொன்று கூறும். நாட்டார் இலக்கியத்தின் முதுகெலும்புப் பகுதியாகப் பேசப்படும் இப்பழமொழிகளை யார் ஆக்கினார்கள் என்பது தெரியாது. அவற்றை நாம் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப எடுத்தாளுகிறோம். சில பழமொழிகள் கவிதை வரிகளைப் போல இலக்கியச் செழுமையுடன் இலங்குவதைக் காணமுடியும். இத்தகைய பழமொழிப் பயணத்தில் சில ‘புதுமொழி’ களைச் செங்கதீர் அங்கைப் போது அறிமுகம் செய்யும். ஆக்குவர்கள் அவற்றைச் செங்கதீருக்கு அனுப்பி வையுங்கள்.

நுழையும் - 1

‘குனிந்து படித்துக் கொண்டிருக்கிறேன் - நானை நியிர்ந்து நடப்பதற்காக’

ஆக்கம் : முல்லை அபராம்
19/1, 5/4, பிரத்திகா வீதி,
கொழும் - 06.

9வது பிறந்த நாளைக் காலைம் திருக்கோணமலை காந்தி ஜயா

(19.12.2008) என்று திருகோணமலை காந்தி ஜயாவுக்கு 9வது பிறந்தநாள். திருகோணமலை முக்கியஸ்தர்கள் அனைவரும் இந்நாளில் அவருக்குப் பிறந்தநாள் வாழ்த் துக்க சூறினர். திருகோணமலை ஒய்வுத்தியர் சங்கம் அன்று அவருக்கு பாராட்டு விழா நடாத்தியது. (இச்சங்கத்தின் போசகர் அவர்கள் பெற்றும் குறிப்பித்தக்கது) இவை எல்லாவற்றையும் விட அவருக்குப் பொருத்தமான பிறந்தநாள் வாழ்த் தாகக் கருதக்கூடிய ஒரு குறிப்பை பிரமச்சாரி ரமண சைதனன்யா அவர்கள் ‘தபோவன பிரசாத்’ என்ற ஒரு சஞ்சிகையின் 2006 டிசம்பர் திதில் எழுதியுள்ளார்.

அக்ருந்திப் பருமானு :

“பிறந்காக வாழ்பவர்களே உண்மையாக வாழ்பவர்கள்; ஏனைய அனைவரும் உயிரற்ற பினாங்களே” என சுவாமி விவேகானந்தர் கூறுகிறார். (*They alone live who live for others. The rest are more dead than alive*) இதற்கு உதாரணமாக வாழ்பவர்கள் இருவர் - முதலாமவர் திருகோணமலை காந்தி ஜயா, இரண்டாமவர் எங்களது முத்தையாஜி அவர்கள்.

இவ்வார்த்தைகளுக்கு ஏற்ப அவர் என்றும் ஒன்றும் ஒன்றுமாகவே தோற்

- அருள்மணி -

80 வயதைத் தான்திய நிலையிலும் உலகம் முழுவதற்கும் ‘பிரோபகார்த்தம் இதம் சர்ரம்’ என்ற கூற்றுக்கு உதாரணமாக வாழ்கிறார்கள். இந்த சமஸ்கிருத சுலோகத் துக்கு அர்த்தம்: ‘இந்த உடலின் நோக்கம் பிறருக்குச் சேவை செய்வதே’.

காந்தி ஜயாவின் உண்மைப் பெயர் பலருக்குத் தெரியாது. ‘காந்தி ஜயா’ என்ற பெயரே நிலைத்துள்ளது. திருகோணமலைக்குச் சென்று ‘காந்தி ஜயா’ என்று கேட்டால் ஒரு சிறியின் ணைக்குக்குக் கூடக் தெரிந்துவிடும். அவர் ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அல்ல; ஒரு சினிமா நடிகர் அல்ல; ஒனால் அவர் எல்லோரையும் விடப் பிரபலமானவர். மிகவும் வயது முத்திர்ந்தவர், உயரம் குறைந்தவர், கருமை நிறம் ஒனால் கருணை முகம், நரைத்த தாடி, அவரிடம் யார் சென்றாலும் ‘ஒன்றும் ஒன்றும்’ என்று வரவேற்பார். இது அவருக்கே உரிய முத்திரை.

றுக்கிரார். உள்ளம் முழுவதும் காந்தீய உணர்வு. இடுப்பில் ஒரு துண்டு வேஷ்டியும் மார்பில் ஒரு சால்வை யும் மட்டுமே இவரது உடை.

அவர் ஒரு ஏழை. ஓய்வு பெற்ற ஒரும்ப பாடசாலை அதிபர். நோயாளி மனைவியும், மனோநிலை பாதிக்கப்பட்ட மகனும் அவரது சொந்தங்கள் (மனைவி அன்மையில் காலமாகிவிட்டார்). அவருக்குப் பிரிய மான் ஒருவிடயம் புத்தகங்கள் மேற்கொள்வார். என்னே அவரது சேவை.

அடிக்கடி அவர் கூறுவது :

“இந்த மக்களுடைய வீடுகளுக்குச் சென்று அவர்களுடைய அலுமாரிகளைத் திறந்து பாருங்கள். எத்தனை வகையான உடைகள், அலங்காரப் பொருட்கள் உள்ளன. ஒனால் புத்தகம் வாங்க வேண்டும் மென்றால் மட்டும் அவர்களுக்குக் கஞ்சத்தனம் வந்துவிடும். அவர்களுது வரவேற்பு அறைகளில் புத்தகங்கள் நிறைந்திருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என் வீருப்பம். குவியல் குவியலாகப் புத்தகங்கள் இருக்க வேண்டும். இளைஞர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு நாள்களை அவர் விற்பனை செய்வார். பிரபல ஒசீரியர்களின் நல்ல நாள்கள் இவற்றில் அடங்கும். சமய நாள்கள் மட்டுமல்லாது பிற நாள்களையும் (இலக்கியம்) அவர் விற்பனை செய்வார். புத்தகங்களை வாங்குமாறு அவர் பிறனை இருக்குவிப்பார். இளம் தலைமுறையினரிடம் புத்தகங்களை வாங்கு

மாறு தூண்டுவார். சிலவேளைகளில் புத்தகத்தில் ஒருவருள்ள இளைஞர்களிடம் பணமில்லாவிடின் நூல் களை பணம் வாங்காமலேயே கொடுத்துவிடுவார். அவர் பண வசதி உள்ளவர் அல்ல. ஒனாலும் அவ்வாறு உதவுவார். நூல்கள் மட்டுமல்லாது, சமய சார்பான பொருட்களையும் அவர் விற்பனை செய்வார். சமய, கலாசார நிகழ்வுகளுக்கான பிரச்சாரங்களையும் மேற்கொள்வார். என்னே அவரது சேவை.

அடிக்கடி அவர் கூறுவது :

“இந்த மக்களுடைய வீடுகளுக்குச் சென்று அவர்களுடைய அலுமாரிகளைத் திறந்து பாருங்கள். எத்தனை வகையான உடைகள், அலங்காரப் பொருட்கள் உள்ளன. ஒனால் புத்தகம் வாங்க வேண்டும் மென்றால் மட்டும் அவர்களுக்குக் கஞ்சத்தனம் வந்துவிடும். அவர்களுது வரவேற்பு அறைகளில் புத்தகங்கள் நிறைந்திருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என் வீருப்பம். குவியல் குவியலாகப் புத்தகங்கள் இருக்க வேண்டும். இளைஞர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு நாள்களை அவர் விற்பனை செய்வார். பிரபல ஒசீரியர்களின் நல்ல நாள்கள் இவற்றில் அடங்கும். சமய நாள்கள் மட்டுமல்லாது பிற நாள்களையும் (இலக்கியம்) அவர் விற்பனை செய்வார். புத்தகங்களை வாங்குமாறு அவர் பிறனை இருக்குவிப்பார். இளம் தலைமுறையினரிடம் புத்தகங்களை வாங்கு

ஒருமுறை அவரை இளைஞர் பாசறை நிகழ்வுக்கு ஒரு வீரந்தின்

ராக அழுத்திருந்தோம். என்று அவர் இளைஞர்களுக்கு, தனது பானியில் வழங்கிய அறிவுரை இன்றும் எனக்கு சூபகமாக இருக்கிறது.

அவர் சொன்னார் :

“அருமையான பிள்ளைகளே, ஒரு நாளில் நமக்கு 24 மணி நேரம் இருக்கிறது. அதில் 8 மணித்தியாலம் தூக்கத்தில் கழிந்து விடுகிறது. இன்னொரு 8 மணித்தியாலம் உழைப்பில் கழிந்து விடுகிறது. மீதியுள்ள 8 மணித்தியாலங்களில் 4 மணித்தியாலம் உங்கள் தனிப்பட்ட வேலைக

ஞக்கு வைத்துக் கொள்ளுங்கள், பொழுது போக்குகள் உட்பட. மீத 4 மணித்தியாலங்களில் நீங்கள் சமுகத்துக்குப் பயன்தரக்கூடிய ஏதாவது சேவையில் ஈடுபடுவேண்டும்”

இவ் விடயத்தை அவர் போதனையாக மட்டும் சொல்ல வில்லை. அவர் தன் சொந்த வாழ்க்கையில் அதைக் கடைப்பிடித்தார். அந்தக் காந்தி ஜயாவை என்னால் மறக்க முடியாது.

(நன்றி: Tapovan Prasad December 2006) தமிழக்கம் : அருள்மணி

தாய் சொல்லைத் தட்டிய அக்பர்

அக்பர் சக்கரவர்த்திக்குத் தம் தாயிடம் மிகுந்த பக்தி, அவள் என்ன சொன்னாலும் தட்டாமல் செய்வார். ஆக்ரா நகருக்கும் லாகூர் நகருக்கும் இடையே ஒரு நாள் செல்லும்போது ஓர் ஆற்றைக் கடக்க வேண்டியிருந்தது. அப்போது தாழும் தம் கீழ் வேலை பார்த்த சிறந்த உத்தியோகஸ்தர்களுமாக, தம் தாயின் பல்லக்கை அக்பர் தோளில் சுமந்தார்.

இப்படிப்பட்ட அக்பர் ஓன்றே ஒரு முறை தம் அருமைத் தாயின் சொல்லைத் தட்டி விட்டார். எது விஷயமாக? போர்த்துக்கீசியர் ஒரு சமயம் ஒரு முஸ்லிம் கப்பலைப் பிடித்துவிட்டார்கள். கப்பலில் அக்பட்ட திருக்குறுஆன் பிரதியை விடுமைத் தனமாய் ஒரு நாயின் கழுத்தில் கட்டி, ஓர்முஜ் நகரத் தெருக்களில் விட்டு அடித்துத் துரத்தினார்கள்.

இதற்குப் பழிக்குப் பழியாக “கிறிஸ்தவர்களின் வேதப் புத்தகமான பைபிள் பிரதி ஒன்றை ஒரு கழுதையின் கழுத்தில் கட்டியடிக்க வேண்டும்” என்று அக்பரின் தாய் சொன்னார்.

“அக்கிரமத்துக்கு அக்கரமத்தால் பதில் சொல்வது ஓர் அரசனுக்கு அழகல்ல. எந்த மதத்தைத் தூஷித்தாலும் அது கடவுள் தூஷனையோதும். நிரபாதியான ஒரு புஷ்டகத்தில் மீது நான் வஞ்சம் தீர்க்கமாட்டேன்” என்று சொல்லி தாயின் கட்டளையை அக்பர் மறுத்துவிட்டார். ■

இநு படைப்பரளீன் உன் பத்வகள் - 1

■ கவிவை

இப்போதெல்லாம் கவிதை பற்றி, கவிதை எழுத்தியல் பற்றி கருத்துச் சொல்பவர்கள், கவிதை எழுதுபவர்களுக்கு ஆலோசனைகள், அறிவுரைகள் சொல்பவர்கள் அதிகமாகிவிட்டார்கள். இவர்கள் புதுப்புது சித்தாந்தங்கள், புதுப்புது வடிவங்கள் பற்றியெல்லாம் கதைவிட்டுக் கொண்டிருப்பதை எம்மால் காணமுடிகிறது. அதுமட்டுமன்றி இவர்களுது அறிவுரைகளை, ஆலோசனைகளை விளாச்படுத்தவும், விளம்பரிக் கவும், இவர்களை கவிதாமேதாவிகளாக இனங்காட்டவும் சில பத்திரிகைகளிருக்கின்றன. அந்தப் பத்திரிகைகளால் இனங்காணப்பட்ட கவிதையாவர்கள், அங்கீரிக்கப்பட்ட “கவிதைமேதாவிகள்” சிலரது ‘விஸ்டும்’ (List) அவர்களிடமுள்ளது.

இந்தக் கவிதைப் போதகர்களும், அந்த விஸ்டிலுள்ள கவிஞர்களை எப்படியெல்லாம் உச்சாரத்திற்கு தூக்கிவைத்துப் புழுக முடியுமோ அப்படியெல்லாம் புழுகுவார்கள், புகழ்ந்துரைப்பார்கள். அந்தக் கண்டுபிடிப்புக் கட்டுரைகளை ‘கனமான பக்தியோடு’ இந்தப் பத்திரிகாசிரியர்கள் பிரசரித்து கொரவும் தேடிக்கொடுப்பார்கள். இந்த விளாசவிளையாட்டு, இலக்கிய ‘மேடைநாடகங்கள்’ மிச்சம் நாளாகவே நடைபெற்று வருகிறது.

இது போது ஒருவிடயத்தைச் சொல்ல வேண்டும். அதாவது இந்தக் கவிதா மேதாவிகள், கவிதைப் பேராசிரியர்கள், போதகர்கள் என்றாவது எப்போதாவது உருப்படியான ஒரு கவிதை எழுதியிருக்கிறார்களா வென்றால் இல்லை. இவர்கள் எழுதிய கவிதைகள் எங்காவது பிரசுராமாகியதாக நாம் கண்டிருக்கிறோமோவென்றால் அதுவும் இல்லை. அப்படியான எந்தத் தடயமும் இருப்பதாக எம்மால் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

49
ஏப்ரல்
2009

48
ஏப்ரல்
2009

ஒட்டுமோத்தமாக இவர்கள் கவிதையுலகால் அறியப்பாத அனாமதேயங்கள். ஆனாலும் இவர்கள் கவிதைபற்றி, கவிதையின் போக்குபற்றியெல்லாம் கட்டுரைக்கிறார்கள். கருத்துக்கள் சொல்கிறார்கள். இதுபற்றி எந்தக் கவிஞரும் எதுவும் சொல்வதில்லை. ஆரோக்கியமான கவிதைக் கருத்தாளர்கள் கூட வாய்திறப்பதில்லை.

ஐயா! பிரசவவேதனை அறியாத மலடிகளுக்கு, பிள்ளை பெறும் பிரசவம் பற்றிச் சொல்ல என்ன அனுபவமிருக்கிறது, அருகதையிருக்கிறது என்று கேட்பது பிழையாகுமா?

படைப்புலகில் காஸ்பதிக்கமுடியாமல் எழுதித் தோற்றுப்போன இவர்களுக்கு, கவிதை எழுதமுடியாது வாலைச் சுருட்டிக் கொண்ட இவர்களுக்கு அதைப்பற்றி ஆலோசனை சொல்ல என்ன தகுதியிருக்கிறது என்று கேட்பது தவறாகுமா?

ஆனான்பட்ட ராசாமாரிஸ்வாம் - அடிப்படையில் வாலைச் சுருட்டிக் கொண்டோடிய வரலாறுகளை கவிதை உலகமும், கவிதையைப் பற்றி அறிந்தவர்களும் மறந்திருக்கமாட்டார்கள். சிலபேர் குட்டுப்பட்ட இடத்தின் புடைப்புகள், விழுப்புன்களாக இப்போதும் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறதை நாடறியும்; ஏற்றியும்.

கவிதை என்பது கட்டுரையல்ல கட்டி உரைப்பதற்கு. அது ஒரு தவம்; அது ஒரு சுகப்பிரசவம். ஆனாலும் இந்தக் கவிதைப்படைப்பியல் இளக்கிவிடப்பட்டதால் ஏற்பட்ட ‘பிழைப்பிரசவங்கள், கவிதைச்சனப்பெருக்கமே’ இப்படிப்பட்ட வர்களெல்லாம் ஆசிரியகளானதற்கு காரணம் களாகும்.

இப்போது வாசிப்பவர்களைவிட கவிதை எழுதுபவர்கள் அதிகமாகிவிட்டார்கள். வசனங்களை வரிசைப்படுத்தி, அடுக்கி ஜோடிசேர்த்து விட்டால் அது கவிதைதானே என்ற படைப்பியல்முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளதோடு, அதற்கான அங்கீகாரங்களும், நற்சாட்சிப்பத்திறங்களும் கொடுத்து

ஆதரிக்க பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் அதிகமாகிருப்பதால் இந்தக் கவிதைச் சாம்பாறு செய்யும் படைப்பியல்’ பல்கிப் பெருகிவிட்டது. அவர்களுக்கு ஆலோசனை சொல்ல இப்படி அரைகுறைகளும் பெருகிப் புழுத்துப்போய் விட்டார்கள்.

கலை என்பது ஆழோடு, ஆழகியலோடு சம்பந்தப்பட்டது. ஆழகும், அமைதியும் ஒன்று சேர்வதாலேயே கலை மனிதமனங்களைக் கவர்வதாகவும், உணர்வுகளைத் தொடுவதாகவுமிருக்கிறது. பச்சையாகச் சொல்வதைவிடபவ்வியமாகச் சொல்வதுதான் கலையியல்; கவிதையியல். இது மட்டுமன்றி கலை அரக்கத்தனமான அனுகுமுறைக்கு எதிரானது. தடவதலுக்கும், தட்டுதலுக்குமுன்னால் வேறுபாடு ஏப்படியோ அப்படியானதே கலையின் வெளிப்பாடு.

உணர்வை வசனத்தில் சொல்வதற்கும், கவிதையாய்ச் சொல்வதற்குமிடையில் ஏராளமான வித்தியாசங்களிருக்கின்றன. இதை எவ்வாலும் மறுக்க முடியாது.

கதையும் - கவிதையும் ஒன்றல்ல.

கவிதைக்குள் கதை இருக்கும். ஆனால் கதைக்குள் கவிதை இருக்காது. ஆகவேதான் கவிஞரை கடவுளின் எழுதுகோல் என்றார்கள் கற்றோர். வார்த்தைச் சிலம்பம் கட்டுரை, கவிதை ஒரு வடிவத்துள் நின்று சிற்சில வார்த்தைகளுக்குள் ஒரு காவியப் பின்னணியை, நடைமுறை நிகழ்வை அச்சொட்டாய் படம் பிடித்துக் காட்டுவது.

ஒருசில வார்த்தைகளால் ஒருகளத்தை வாசகன்முன் கொண்டுவருவதுதான் கவிதை.

**“ஊர்லே பறை மேளம் ஓல்த்து
உண்மை ஒருயர் போயது”**

இதுதான் கவிதை; இதுதான் கவிஞரின் ஆற்றல்; இதுதான் கவிதையின் சிறப்பு; இதுதான் ஒரு நிகழ்வின் படப்பிடிப்பு. இப்படியாகத்தான் கவிதை மாணிக்கமின்னலாக ஜோவிக்கவேண்டும். அப்படி ஜோவிப்பதுதான் கவிதை.

- மீண்டும் சந்திப்போம்.

கிழவீர மாதுத் தொடர்ச்சி....

இ-வகைப் பல்வேறு நாடுகள்

இலக்கிய பல்லேறு நாட்டு
விளையும் தமிழ்கள் கிடைத்தால்
வேறுபட்டு பண்பாட்டு நாகரிக மற்றும்
திருட்டங்கியள்ளார். தினங்கியவ்வாம்
சத்தியமாய்வின் திருட்டங்கியன் இன்
விளைப் பரிமாணம் என்னாம்.

நான்குக்கு உட்பட்டிருந்ததாலும் தமிழால் தமிழ் தீவிணையத்தால் வின்று சிற்றுப் பூட்டியிருந்து திட்டம் குப் பெறும் பங்காற்றி வருவன கூறியும் தீவிணைய கீழ்க்கண்ட என்ற போதிடத் துவரக் குமரவின் கூற்றுக்குப் பொருந்துவது போல் புலம்பிபயர்ந்த நவர்களின் தீவிணைய சந்தீசைகள் விளாப்புக்கின்றன. புலம்பிபயர் பகுப்பாளிகளின் தீவிணைய சந்தீசைகளும் அடக் புதியவர்கள், முறிசா (இது மேலும் பல நளர்க்களுள் தன்னாகத்தே கொண்டுள்ளது.) தமிழ் லாலைகள், லாலைகள், ஏக்களின் வீவர், சாரால், இவறு, கீற்று அழகிவர்களுக் குறிப் பிடிலாம். தீவை தவிர ஒள்ளிவராந் எப்பக்காவிர்களும் கூறுகின்ற பசுபி

குருநூல்

எனவே, புலம்பியர் ஜிலக்கி
யாம் பற்றிய முழுமொழியான ஒழுங்கு

—
—

— 1 —

52 | JUN 2009

எனவே, தலம்பிபைர் கிலக்கி
யாம் பற்றிய முழுநூல்யான மும்பை

முயற்சிகளில் போகு புலம்பியர் ஸ்ரீஸ்ரீக்களில் ஈன்றும், வெற்றின் பயனிடும் மதிப்பீட்டுக்கு ஒவ்வொட்டு வளர்வதை அனுமதித்துள்ளன. அந்த வளர்வில் கிழ்று பல துண்டகளை யும் தாங்கி சிபாருப்புகளுடன் விவரிப்பதற்கும் கஞ்சிகையள் (பிள மாக்கில் சம்மால் புத்திரிப்பு) பகுத்து

களின் செல்லிநுறியை அழிந்து விகாளனா முடியும். அவற்றின் கண தீயும் சிருதார்ச்சீயான வழியையும் தமிழ்ச் சூழ்நிலைக்கு மிக முக்கியமா வாய்வுயாக இருப்பதுக்காலான்.

புலம்பெயர் சுந்திரக்கான்
பத்திரிஜக்கான் புலம்பெயர் திலக்க
யத்தின் ஹோஸ்ரவாய்க்கு ரிகளில்
நடிப்பறுத்தியிருந்து தமது மனிய
ஆஸ்ரங் வேணார்ஸ்விட்டிளானா. நின்று
அவற்றில் பெரும்பாலாவனவு நின்று
போன பிறகும்கூட ஒரைவ புதிக்குச்
சிகங்கு தட்டங்கள் முக்கியமானவை,
அவற்றின் படிப்படிபான வளர்ச்சி
யினாலேயே ஆகுத் தமிழர்களின்
உற்கிருந்து போய்த்தன. தமிழகம்
நான்கடியும் அவனத்துவக் கட்டத்
திரித் தமிழ்யிட் திலக்கியத்தை

எனவே சிகாக்ஸ்ட்ரை செருக்கும் என. தீவிரவியல்லாம் புலம்பி யார் தீவிரக்கப்பட்ட பூப்பில் ராதாரங்மாகும் கட்டுக்குறிஞ்சு முடியாதவை என்பதும் எதிர்காலத்தில் அம்பு புயம்சீக்குத்து வழிகாலம்செய்க் கூடியாலோ என்பதும் முன்வியான தனிப்பாடும்.

அடுக்குறிப்புகள்:

1. பாலகுந்தரம். கி.பேராஸ்ரீயர், 2005, சிராரன்ட்ரோவின் தமிழ்ப் பத்திரிகையள் - ஒரு இதாக்கு, முனியம், சென்டா. பக்கம். 33
  2. மதுசி (கவிஞர்), 2005 மார்ச், புதும் பொயர் நாடுகளில் விவரிக்கியுட் சூழக்குறுக்கள், உயர்விழுல், திரும் 22, பிராரணை, பக்கம் 45.
  3. தயாற்றி, 1999க்கு 2 - 15, சரிசீர், கிளக்குழுமம், பக்கம் 09
  4. குனராக்குமுனை. ஏ. 2006 ஜூ மலை 13, www.thinnai.com. ■

நெடுஞ்செலுக்கு விடுதலை போன்ற திட்டங்கள்

இங்கான வேலைகள்!

சந்தாதாரர்கள் தலைவர் 2009ம் இண்டிக்குரிய அந்தாகவைச் சிலாக்டின்ப் புதுப்பியதூட்டன் தலைவர்களுக்குக் கொடித்த கிளக்கிய ஆப்ரஹம் கல்விக் குழுந்தைப்பட்சம் ஒருவெள்ளுயர்மாணவை அந்தாகாராகக் கீர்க்கப்படு கூடிய பகுதி. அதே 'இண்டிக்குரிய' தலைவர்களும், வளர்ச்சிக்கும் உறுப்பு அமைவர். 2004ம் ஆகஸ்டுக்குரிய இண்டிக்குரிச்சா ரூ.780/- டெட்டுபோ.

சொங்கமலை

இருபத்துநான்கு வருடங்கள் எப்படியோ கடந்து போயிருந்தன காலத்தின் சுவடுகள் என் மேனியிலும் கோலமிட்டிருந்தது. பத்திரிகைகள், ஒளியிடகங்கள், நண்பர்களின் மடல் கள் என்பன எவ்வளவோ தகவல்களை எனக்கும் சொல்லிச் சென்றுவிட்டன. இலண்டன் மாநகரிலிருந்து புறப்பட்ட ‘யீர்லங்கா’ விமானம் என்னையும் தன னுள் ஒரு சுமையாக்கிய வண்ணம் பறந்து கொண்டிருந்தது. பிறந்த மண்ணை, என்னைச்சீராட்டி வளர்த்த மண்ணை எப்படியாவது தரிசித்து விடவேண்டும், என் கால்கள் மீண்டும் வாறு எண்ணம் எழுகிறது.

“இன்னும் நீண்டகால ஆவஸ் நிறைவேறுப் போகிறதே என்ற நினைப்பில் பயணத்தின் அசௌகரியங்கள் எதுவும் எனக்குப் பெரிதாகத் தோன்றவில்லை. என்னும் நீண்டகால ஆவஸ் நிறைவேறுப் போகிறதே என்ற நினைப்பில் பயணத்தின் அசௌகரியங்கள் எதுவும் கோலமிட்டிருந்தது. பத்திரிகைகள், ஒளியிடகங்கள், நண்பர்களின் மடல் கள் என்பன எவ்வளவோ தகவல்களை எனக்கும் சொல்லிச் சென்றுவிட்டன. இலண்டன் மாநகரிலிருந்து புறப்பட்ட ‘யீர்லங்கா’ விமானம் என்னையும் தன னுள் ஒரு சுமையாக்கிய வண்ணம் பறந்து கொண்டிருந்தது. பிறந்த மண்ணை, என்னைச்சீராட்டி வளர்த்த மண்ணை எப்படியாவது தரிசித்து விடவேண்டும், என் கால்கள் மீண்டும் வாறு எண்ணம் எழுகிறது.

ஏறத்தாழ இருபத்து நான்கு வருடங்களின் பின் எனது தாய் நாட்டை, எனது பிரதேசத்தை, எனது ஊரைக் காணும் சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தியிருந்த அந்த இறைவனுக்கு என் மனம் நன்றி செலுத்துகிறது.

“விமானம் தரை கொள்ளப்போகி நிறுத்து. இருக்கையிலுள்ள இணைப்புப் பட்டிகளை இணைத்துக் கொள்ளுங்கள்”

மீண்டும் விமானத்தினுள் ஓலிபரப்படு. விரைவாக எனது கரங்கள் இருக்கைப் பட்டிகளை தேடி இணைத்துக் கொள்கின்றன.

மெதுவாக எனது கண்கள் விமானத்தினுள் எட்டிய தூரம் வரை வலம் வருகின்றன. ஒரிரு தமிழ்க் குடும்பங்களைத் தவிர ஏனையவர்கள் நமது சகோதர மொழிக் குடும்பங்களும், அந்நிய நாட்டு உல்லாசப் பயணிகளாகவுமாகக் கணப்படுகின்றனர். தாய் மொழியிலேயே தமது இந்தவருடன் ஆங்கிலக் கலப்பினரிப் பேசும் நம் சகோதர மொழி இனத்தவரையும், அடிக்கடி ஆங்கில வார்த்தைகளாலேயே அளவளாவும் எனது இந்தத் வரையும் ஓப்புநோக்கி என் மனம் துக்க கொள்ள வரிசை நகர்கிறது. கதவு திறந்து வேதனையடைகின்றது. இன்றைய எமது இனத்தவர்கள் தமது இனத்தவருடனேயே சொந்த மொழி யில் சம்பாத்திப்பதை மறந்து விட்டது. ஏற்றிச் செல்ல பேருந்துகள் காத்தி நேரோ அல்லது அந்நிய நாட்டு ருக்கின்றன. அவற்றுள் ஒன்றில்

மோகத்தில் மறந்தது போல் நடிக்கின்றனரோ அல்லது அந்நிய நாட்டில் வாழும் அடிமை வாழ்வை மறந்து இங்குள்ளவரை விட தாம் உயர்மொழி அந்தஸ்து கொண்டவர்கள் எனக் காட்ட விழைகின்றனரோ! எது வும் புரியாது என் மனம் திக்குமுக்காடுகின்றது.

விமானத்தின் உருளைகள் ஓடுபாதையில் தடம்பதித்து ஓடுவது தெரி கின்றது. எனது இதயத்தில் ‘தீக்’ ‘தீக்’ என ஒரு பட்டப்படு எழுகின்றது. இது பயத்தினாலா அல்லது நாட்டை விட்டு நீண்டகாலம் பிரிந்திருந்த குற்ற உணர்வாலா அல்லது ஊடகங்கள் மூலம் நான் அறிந்து கொண்ட நாட்டு நடப்புக்களைக் காணப்போகிறேனே என்ற ஒருவித தயக்கத்தினாலா என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியாமலிருக்கிறது.

இப்போது விமானமும் ஓய்வுக்கு வந்துவிட்டது. பயணிகள் எல்லோரும் இறங்கும் நிலைக்குத் தயாராகிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நானும் எனது பயணப்பையை எடுத்துக் கொள்கிறேன். பயணிகள் வரிசைப்படுகிறார்கள். வரிசையில் நானும் இடம் பிடித்துக் கொள்ள வரிசை நகர்கிறது. கதவு திறந்துகப்பட்டதும் பயணிகளுடன் சேர்ந்து இறங்குகிறேன். எமக்காக விமானச் சுங்கக் கட்டப்படுத்திக்கு யில் சம்பாத்திப்பதை மறந்து விட்டு ஏற்றிச் செல்ல பேருந்துகள் காத்தி நேரோ அல்லது அந்நிய நாட்டு ருக்கின்றன. அவற்றுள் ஒன்றில்

இடம் பிடித்துக் கொள்ள குடிவரவுப் பகுதி மண்டபத்துக்கு அது நகர்கிறது.

குடிவரவுப் பகுதியில் நடைமுறைச் செயற்பாடுகளை முடித்தபின் வெளி யேறுகிறேன். வெளியேறும் பாதையின் இடையில் தங்கள் பயணப் பொதிகளைப் பெறுவதற்காக குழுமி நிற்கும் கூட்டத்தையும் கடந்து வெளி யேறும் வழிக்கு விரைகின்றேன். பயணத் தாமதங்களையும் தடைகளையும் இலகுவாக்க நண்பன் ஏற்க வீவே கூறியிருந்த வண்ணம் தனி யோரு பயணப்பையுடன் வந்திருந்த தால் பச்சை வழி ஊடாக இலகுவாக வெளியே வருகிறேன். இருபத்துநான்கு வருடங்கள் சந்திக்காத, நிழப்பாங்கள் மூலமே தோற்றும் தந்த, இறுதியாய் அவன் அனுப்பிவைத்த அந்த நிழப்பட உருவை மனக்கண்ணில் கொணர்ந்து மீண்டும் தேடுகிறேன். என்னால் அடையாளம் கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. ஏமாற்றும் தலைதூக்க மனதில் ஓர் அழுத்தம். அந்த வேளையில் “ரகு”, “ரகு”.... யாரோ என்ன அழைக்கும் சத்தம் என் செவிகளில் விழி, ஒலி வந்த திசையில் திரும்புகிறேன்.

கை அசைத்துக் காட்டும் அந்த உருவும் எனது நண்பன் கணேசனே தான். மகிழ்ச்சி முகிழ்து எனது கைப்பையுடன் அவனை நோக்கி விரைகிறேன். அண்டித்தும் ஒருகணம் பிரமிப்படைகிறேன். அவன் எனது நண்பன்

கணேசன் தான். அவனது கையில் அது என்ன? ஒரு ஊன்றுகோல். ஏதோ உள்ளதைக் கசக்குவதை உணர்கி ரேன். ஊன்றுகோலை ஊன்றி ஊன்றி அவன் என்னை நோக்கி நடந்து வருகி றான். நடையில் ஒரு உறுதியின்மை தென்படுகிறது. இருவரும் ஒருவரை யொருவர் தாவி அணைக்கின்றோம். இருவரது கண்களிலிலும் கண்ணீர்வழிகிறது. மாறி மாறி என் கண்ணங்களில் முத்தமிடும் என் நண்பனை எதுவுமியாதவனாக விறைத்துப் பர்க்கின்றேன். ஊன்றுகோலையும் அவனது கால்களையும் நான் நோட்டம் விடுவதை உணர்ந்தவனாக, “ரகு! பூப்படு! வெளியே வாகனம் காத்திருக்கின்றது. போகும்போது கதைத்துக்கொள்வோம்” கூறியவாறு கணேசன் என் கைகளைப் பற்றி இழுத்துக்கொண்டு ஒரு கையில் ஊன்றுகோலைப் பற்றி ஊன்றி நடக்கத் தொடங்கினான். மந்திரித்தால் கட்டுண்டவன் போல் அவனைப் பின் தொடர்கின்றேன். காத்திருந்த வாகனத்தில் அமர்ந்துகொள்கிறோம். வாகனம் கொழும்பை நோக்கி விரைகின்றது.

“ரகு! பயணம் எப்படி இருந்தது? வசதியாக இருந்ததா? வினவுகிறான் கணேசன்.

“ம.....ம.....” பதிலளிக்கிறேன்.

“ஸ்ரியான நேரத்துக்கு விமானம் வந்து சேர்ந்துள்ளதா?”

“ம.....ம.....ம....” பதிலளிக்கிறேன்.

“எத்தனை வருடங்கள் எம்மையெல் வாம் இந்தக் காலச்சுக்கரம் சந்திக்க வொன்னொதாடி தனது கைவரிசையைக் காட்டியிருக்கிறது” கணேசன் தொடர்ந்தான்.

“ம....ம.....ம....”

“என்னா ரகு! வாய்திறந்து ஒன்றும் சொல்லாமலேயே வருகிறாய். எல்லாவற்றிற்கும் ‘ம....ம’ என்று பதி லளிக்கிறாய். அப்படி என்ன, எங்கள் தாய் நாட்டில் காலடி எடுத்து வைத்ததும் மௌனியாகப் போய் விட்டாயா?” கணேசன் தன் குரலில் சிறிது இறுக்கத்தைக் காட்டினான்.

“ம....” பெருமுச்ச விட்டபடி, “அப்படி ஒன்றும் இல்லை, உன்னையும் உன் கோலத்தையும் கண்ட அதிர்ச்சியும், பிரமையும் இன்னும் என்னை விட்டு நீங்கவில்லை. அது தான் வாயடைத்து மௌனமாக வருகின்றேன். பதிலளித்தேன்.

“அது சரி! காலம் எத்தனையோ நிகழ்வுகளைப் பதிவாக்கிச் சென்றிருக்கிறது. உன்னைப் பார்த்தாலே அது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இவைகளைக் கூட நான் அறியமுடியாத வாறு அதற்குத் துணையாக இருந்து விட்டாய் என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன்” உள்ளத்துச் சுமையைக் கொட்டினேன் நண்பன் கணேசனிடம்.

எமது சம்பாஷணையையும்.

எமது பார்த்தையும் சமந்தபாடி வாகனம் பயணித்துக் கொண்டிருந்தது. ஊன்றுகோல் ஊன்றுமாலையாகு அவனுக்கு யாது நிகழ்ந்தது. இதை அறிந்து விடமேன்டுமென்று என் மனமும் உறுத்திக் கொண்டிருந்தது. அதுபற்றி அவன் கூட எதுவும் கூறாது கலகலவென்று பேசிக்கொண்டிருந்தான். விரைந்து கொண்டிருக்கும் வாகனத்தின் நீண்ட சாலையின் இருமருங்கிலும் உள்ள காட்சிகள் பற்றியே எனக்கு விபரித்த வண்ணம் இருந்தான். முன்பு இருந்ததை விட இப்போது அங்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அபிவிருத்தி பற்றியே கூறிக்கொண்டிருந்தான். இடையிடையே எழுந்து நிற்கும் உயர்மாடிக் கட்டடங்கள், நவீன உல்லாசப் யயனிகள் தங்குமிடங்கள், பச்சைப் பசேலனங்க் காட்சியளித்த வயல் நிலங்கள் பற்றியெல்லாம் விதந்தருத்தான். அவைகள் யாவற்றுமையும் எனது கண்கள் வெறுமேனே மேய்ந்தும், மேலோட்டமாய் செய்கிடுது வந்தன. காரணம் உள்ளத்தில் பூதாகரமாக எழுந்துள்ள அந்த வினாவுக்கு விடை கிடைக்கும் வரை இவைகளைக் கேட்கவோரசிக்கவோ என் மனம் தயாராக இருக்கவில்லை.

ஒருவாறு விரைந்துவந்த வாகனத்தின் வேகம் குறைவற்றதை உணர்ந்த போது கொழும்பு நகரி னுள் நுழைந்துவிட்டோம் என்பதை

மதவுற்றிருந்து, நான் ஒரு ஏதென்றோ பொல்க்க கொள்ளுகிறேன். மாறும் இன் பரிசு ஓப் நல்லயைட்டியும், சுதாசனி வழியே பருவங்களும் காட்டியும் உயரித்திருக்கின்றது. எனது காக்கல் ஒப்பு நினைவூர் அடைந்த போது “நான் விடோம் மும் நிறுப்பிடத் திற்கு” என்ற நான்பளிக் குரலால் ஏங்கக்கட்டான் ச. இருவரும் இறக்கி வரோம்.

அது ஒரு மனுப் பிரி, நான் வாசங்களும் மிகவுக்கு இருவரும் சீரியூரைக்கொம். “இந்ததான் ஒரு அணங்கில் வாட்டியமல்லது முறியிருக்கிறீர்கள்” என்று கூறிப்பது கணக்கன் அனாக்கத்தைக் கிடுந்தான். உள்ளே இந் கட்டிய படிமுகங்கள் இருந்தன. அனுபவத்து இணைந்து யே குளிருக்கவேண்டும்.

“ஏது! பயனாக முனையூட்டி நீர் குளிர்த்துவிட்டு வா” எனக் கூறினார்.

நானும் பயனாக கணைப்பது நீக் கிளிப்பதற்காகம் குளியலையூடில்

நானுமிழிருக்க குளியலையூடில் விட்டு வேளியிட கான் வந்தபிரது ஒரு பழங்கு தீர்த்து கொள்ளல்ல மேம்பிற்கும் இருங்கது அவர்களு நல்லபனே துயாரித்திருக்க தான். “என்கய் மாட்டுக் கேள்வார்க் கவுக்கதும் பார் நக்கா” கரியை கூறினார். சீரியூரில் தேவரி பிக் கூப் கணையை இருங்கது. எனது கான் வரிக் கேபியைபளிக் கூவுபியே ஒரு மக்கத்துவம் பொருந்தியுமூன்று. குடுத்து முழுங்கதும் கேள்வாக் குளைஞாகளும் கணைசன் கருவி வைந்துள்ளன. இருவா நூம் ஒவ்வொரு பஞ்சகங்களின் அம்மாநு மேனாலே பா. சிறிது போம் அமையி நல்லியலு அமையுதியைக் குளைப்பது போல் நான்பன் பேண்ட அருப்பிற்குள்.

“ஏது நீ ஏனோ துமிருத்துக்கு உட்பட்டிருப்பது போவது தோன்றுத் தான் அது எவ்விதமான ஒழுப்பம் என்பது எனக்குத் தெரியும். கூக்கும் பற்றங்கு விடுவிக்குவின்றியானு எனது பொறுப்பு” என்ற ஆச்சார நிறுத்து கணைசன் மூலம்பீத்தான்.

(தொடரும்...)

53/10

தமிழ்வகை, முக்கண், அதுவும் மட்டக்களப்பிஸ் கீருந்து வெளியினநாம் கணவக்கிரின் சந்தியை வாசித்திருக்கான? கிள்ளைப்பியால்; அப்பு என ஆக்க வீரம்பினால் சிகாட்டி சிகாட்டி :

திக்கவயல் தற்கு கணவத்திருவி

2/1/1, பொறுப்பினால்வர் வீதி. மட்டக்களப்பு. தொ.பேசி : 077-90048811

புலம்பெயர்ந்த பறவை ஒன்றுக்கீரும் மூலம் நூலாக மூலம்

இப்பாய் வழுவு விழுந்தது. காற்று வீசுமறந் திருப்பாலை மலையும், குரீரும் நம்மை அபர் வைத்திருக்கவேண்டும் இனி நம்மை ஆசுபாஸப் பிரத்திக் கொண்டிருந்து ஒரு பொழுதில் இனி வெனாறு அதாக்கியும் வம்மை அவைவத்துறை அதுவாச் பாரந்த வைத்தியர் வின்சீரா குமார் அவைகளின் மரண வெள்கி | 21/2/2008 | கணவக் கூரி பூச்சிப்பிடிப்பிருந்து விடுத்துது.

உயிர்பாலை சதிரவேலு - சிவாக்கியம் தமிழ்களுக்கு மக்கள் போகல் பிரந்த இவர் மறைவு வைந்திராகவும், அறிவில் தூங்கனுடன் பிற நால்வரிசூர்களில் நூல்களை வெளியிடும் பழிப்பாளராகவும் மினிந்தார். இவர் பிரதம ஆசிரியராக இருந்து மேகம் மாத தீக்கு தொடந்து ஒராண்டுக்கு போக நடாத்தி வந்தார்.

இவங்கவயில் இருந்த காவத்தில் துபிலியல், மாந்துவ எட்டுங்களை அவைக்குப் பத்திரிகைகளிலும் எழுதி வாந்திருந்தார். இவங்கவயில் பல வருடங்களுக்கு முன் வெளியினால் ‘வாசா வந்துவா’ பத்திரிகையில் நூல் ராச அமர் ஆசுபுர் சிகோர்க் குமாரங்களுடன் இளைஞரு அறிவியற் கல்லூர்களை எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய ‘மண்ணில் கிழங்கு வீண்மூக்கு’ எழும் நூலுக்கு 1973ல் இவங்கவயர்சிள் சாலித்துயாவாடலப் பரிசு கிடைத்து வரிப்பிடத்தக்கது. கெள்கையாழியால் எழுதிய ‘வாசாக்காற்று’ நூல் நூல் பட்டமானபோது கேள்வாயாக்கிள் இயக்கத்தில் அமர் இந்திரகுமார் கதாநாயகனாக படித்தத்துடன் இவங்கை வாசினாலியில் பல நிலைச்சிகளை துயாரித்து வழங்கியுள்ளார். இவர் எழுதிய ‘விள்ளியையில் வீராவைகள்’ எழும் நூலுக்கு தமிழக அரசின் பரிசு 1996 மிலாக்கத்து

எனக்குப்பிடிக்க குருவ் வளருள்ள சரமாகல் பேசக்கூடியவர்களில் இந்திரகுமாரும் ஒருவர். மூலமோகவை பிரஸ்வம் வெளியிட இருங்களின் அறிகுக் கிழாக்கவும் கலைஞர் கேள்விகளையும் சிறப்பாக வத்தியவர்களில் முதல்முயனாவப் போனாலார்.

இவர் நடனக்கலைஞர் விஜயாம்பிகை அவர்களை வாழ்க்கைத் துணை வியாக்கிக் கொண்டார். இவர்களுக்கு விநோதினி என்ற மகஞாம் (சட்டத்தரணி), திரு.விஜயராஜ் என் இரு பிள்ளைகள் உண்டு. எழுத்துத் தமிழர் வரலாற்றை நூலாக எழுதி வெளியிட இருந்தவரின் கனவு நன்வாகவில்லை என்பது கவலைக்குரியது. கம்போடியாவில் வரலாற்று சிறப்புமிகுக் இந்து ஆலயத்தின் தொன்ம வரலாற்றினை எழுதியுள்ள இவர் நூலாக வருவதற்கு முன்பே அமர ரானது பாரிய இழப்பாகும். சிலகாலம் விடுதலை, காலைக்குதிர் ஆகிய பத்திரிகை களில் ஆசிரியர் குழுவிலும் இருந்துள்ளார். இலங்கையில் விண்வெளிக்கழகத்தின் ஸ்தாபகராக இருந்த இவர் உலகப் புகழ்பெற்ற விண்வெளி ஆராய்ச்சி எழுத்தாளர் அமர் ஆதர் சிகிளார்க்கிள் நன்பருமாவார். இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முக்கிய உறுப்பினராகவும், அக்கட்சியின் அமர் பீற்றர்களைமன் அவர்களுக்கு தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் கடமையாற்றியமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இவரின் பூதவுடல் Trinity Centre, East avenue, (Manor Park, London, E12 6SG) மண்டபத்தில் மக்கள் அஞ்சலிக்காக வைக்கப்பட்டு பலரின் சிறப்புரை களும் இடம்பெற்றன. பின்னர் City of Crematorium, Aldersbrook Road, Manor park, London, E12 5DQ எனும் இடத்தில் உறவினர்கள், நண்பர்கள், எழுத்தாளர்கள் கூடிய மண்டபத்தில் தகனம் (28.12.2008) செய்யப்பட்டது. பல்கலை விற்பன்னரான இவரின் மரணம் இலக்கிய உலகத்திற்கு பேரிழப்பாகும் அவரின் கனவுகளை தொடர்ந்து முன்னெடுப்பது நமது கடமையுமாகும்.

இவர் எழுதிய நூல்கள்

1. FIRE WALKING THE BURNING FACTS (ENGLISH)
2. மன்னில் இருந்து விண்ணுக்கு
3. புதுயுகம் கண்டேன்
4. விண்வெளியில் வீரகாவியங்கள்
5. டயானா - வஞ்சித்தாரா? வஞ்சிக்கப்பட்டாரா?
6. வயாக்ராவும் ஏனைய சீகிச்சை முறைகளும்
7. புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கு ஓர் அறைக்கூவல்

இவர் பதிப்பித்த நூல்கள்

1. இலங்கேஸ்வரன் (நாடகம்) - ஆர்.எஸ்.மனோகர்
2. யாழ்ப்பாணத்தின் வீரத்தமிழ் மன்னன் இரண்டாம் சங்கிலி (நாடகம்) - கெளதும் நீலாம்பரன்
3. திருக்கோணேஸ்வரம் தான் தெட்சணகபிலாயம் (தொல்லியல்) - பண்டிதர் வடிவேலு
4. *The Marathan Crusade for 'FIFTY FIFTY'(SPEECH) - G.G.Ponnambalam*

ஒன்னடாப்பா இண்டைக்கெண்டு வானம் ஒரே மப்பும் மந்தாரமுமாக் கிடக்கு? விடியச்சாமம் நேரத்தோட ஒழும்பி, பொங்கல் பானைய அடுப்புல ஏத்தினவங்கெல்லாம் முழிச்சாருங்கவன்!

வீடைசல் வீரக்குட்டு

குரியன் எட்டிப் பார்க்கக்குள்ள பொங்கல். பானையால பால் வழிய வேணுமாம். குரியன்க் கண்ணாலயும் காணல்ல. குரியப்பவானுக்கு பொங்கிற புடிக்கல்லப் போயிருக்கு. வெள்ளாய் விதச்சிப் போட்டு மழக் காணல்லலையேயெண்டு வானத்தப் பார்த்தாங்க.

இப்பு குரியன் கண்ணலையேயெண்டு மறுகாலும் வானத்தப் பாக்கிறாங்க. குரியன் பார்த்தாலும் பார்க்காட்டியும் நீங்க பொங்குங்க மக்காள். பால் வழியிரத குரியன் பாக்கவேணுமெண்டு பாக்குக் கொண்டிருந்தயலெண்டா மறுகாலும் தேங்கா வாங்கித் திருவ வேண்டியவும் தேங்கா விக்கிற விலைக்குள்ள அது சரிப்பட்டுவராது. பால் பொங்கி அடுப்புக் கவியத்துமே! அதுவும் அக்கினி பகவான் - நம்வட குரிய பகவா னுக்குச் சொந்தம் தானே. புதுப்பான, புதுஅரிசி, புதுப்பழம், பாக்கு, வெத் தில் எண்டு வாங்கித்தான் பொங்க வேணுமெண்டு சொல்லுவாங்க:

ஆனா எல்லாம் பழைய பான, அரிசி யெண்டுதானே கிடக்கு, ம....சரி சரி என்னவோ தமிழர் பண்பா

டெண்டு பொங்குங்க மக்காள் பொங்குங்க: எப்பிடித்தான் பொங்கினாலும் அத குரிய பகவானோ, பிள்ளையார் சாமியோ தின்னப் போறல்ல. நமக்குத்தானே எல்லாம் கெதி பண்ணிப் பொங்குங்க. எனக்கும் சரியாப் பசி எடுக்குது. காலம் போற போக்கில ஆரெண்டாலும் நெடி மேட்டாப் பொங்கல் பொங்கி வித்தானுகளெண்டா ஒரு கஷ்டப் படியும் தேவல்ல. நின்ச உடனே மடவெச்சித் தின்னலாம் நாம கிடக்கிற கிடைக்குள்ள என்ன பொங்கலும், தங்கலும்? இந்த விளாசல் வீரக்குட்டி உங்களப்போட்டுக் குழப்புறனெண்டு பழையா நினைக்க வேணாம் ஏதோ மனசில பட்டத்சொன்னன்: நீங்க உங்கட விருப்பம்போல பொங்குங்க. பொங்கலோ பொங்கல். ■ மிதுவன்

■ செங்கதீர் எட்டாவது இதழில் கலைப் பெறுமானம் அதிகரித்துள்ளது மகிழ்ச்சியே. விளைச்சல், மூன்று சிறுக்கைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் யாவும் சிறப்பைத் தருகின்றன. மந்திரச் சொல் மிகுந்று. உள்ளே வருகின்ற விளைவிடை, வானவில் போன்ற பெரிய எழுத்துக்கள், படங்களைக் குறைத் தால் - விடயங்களைக் கூட்டலாம் - அமைப்பும் நன்றாய் இருக்கும்.

மு.சடாட்சரன் - பெரிய நீலாவணை.

■ தங்களது அயராத உழைப்பில் சுடர்விடும் சஞ்சிகை தொடர்ந்து கிடைத்து வருகிறது. தரவுகளைத் தேடி ஒட்டமாய் ஓடிக் கொண்டிருப்பதை ஒவ்வொரு பக்கங்களும் உணர்த்துகின்றன. பாராட்டுக்கள்.

மாணாமக்கீன் - B54-1/2 - N.H.S. Flats, Colombo 10.

■ “புலவர்மணி” ஜயாவின் புகழ் கூறும் சிறப்பிதழை; நல்லதோர் நினைவுச் சிறப்பிதழை; செங்கதீராய்... தந்திட்ட செங்கதீரோன் - தமிழ் மறவாத் தமிழ்தான்...! சிற்றை இரைத்திடவே செந்தேனாய் புலவர்மணி பெரியாரின் சிற்றனைகள்... பனிச்சிடவே கண்ணுற்று பூரிப்பதெந்து - பல சங்கதீகள் நான்றிந்தேன்...! “வீச்சு” பதினெண்று - புகழ் வீசும் திகிகட்டும்...! வாழ்க...! வாழ்க...! வாழ்கவே...! பாராட்டுக்களுடன்...!

- என்.மணிவாசகன் ஜேபி அக்கரைப்பற்று - 7/3

■ தாங்கள் அனுப்பியிருந்த செங்கதீர் இதழ்கள் இரண்டும் கிடைக்கப் பெற ரேன். இதழ்களின் அமைப்பு, உருவம், உள்ளடக்கம் அனைத்துமே அருமை. அனைத்திலும் புதுமை பளிச்சிடுகிறது. வாழ்த்துக்கள்.

செங்கதீர் ஆண்டுபல வாழவேண்டு மென்பதே எனது அவாவும், பிரார்த்தனையுமாகும். வாழந்தால்.....!

இந்த அகரம்.....சிகரத்தைத்தொடும், தொடவேண்டும். அதற்காக எம்மாலான அனைத்தையும் செய்யக்காத்திருக்கிறோம்.

உங்கள் முயற்சி வெல்லவேண்டும். நாங்களும் உங்களோடிருக்கிறோம்.

- நீலா பாலன்
65, Haddawula, Welimada.

■ செங்கதீரில் பலமனிகள் ஓவ்வொன்றும் பொன்மனிகள்.

அதிதிப்பக்கம் அறிஞர்களை அறியவைத்து அவர் தம் பணிகளைப் பறைசாற்றி அதில் பல தருகின்றது.

இளங்கதீர் இளையோரை அறிமுகப்படுத்தி இன்முகம் காட்டி நின்று இவர்களையும் வளர்க்கின்றது.

பூங்கதீர் பூவையர் தம் புதுப்பிளவிப் பித்தையை பூரணமாகத் தெரிந்து வைத்து புனிதமாக வெளியிடுகின்றது.

இவை அஸைத்திருகும் மேலாக, இனிய பல கவிதைகளும் இங்கிதக் கடைகளும் ஏந்தி இனிவரும் காலங்களில் மேலும் இலக்கியம் பயில எழுத தாண்டுகிறது.

ஓவ்வொரு புதுவரவையும் ஓரங்கட்டிப் போடுவதால் ஓராயிரம் நங்களும் அறியமுடிகிறது. கலைஞரைக் கலைஞர் நேர்காணும் கலைச் சுவைப் பாணியை கனிவிடன் இரசிக்க வைக்கிறது.

செங்கதீரோன் செய்தவரும் செழுமையான இச் செய்கை சென்றடைய வேண்டும் செல்லாத தூரமெல்லாம்.

என வாழ்த்த எம்கு வயதுமில்லை, அவுபவழுமில்லை. என்பதால் இறைவனை வேண்டி இனிதே மகிழ்கின்றேன்.

“செங்கதிர்” கட்டண விபரம் : (அஞ்சல் செலவு உட்பட)

கிளங்கை கிந்தியா ஏனைய வெளிநாடுகள்

ஒராண்டுக் கட்டணம்	750/-	500/-	US \$ 20
ஆயுள் கட்டணம்	10,000/-	5000/-	US \$ 100
புரவலர் கட்டணம்	25,000/-	12,500/-	US \$ 250

ஆயுள் கட்டணம் செலுத்துவோருக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் “செங்கதிர்” வழங்கப்படும். புரவலர்களுக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் “செங்கதிர்” வழங்கப்படுவதுடன் “செங்கதிர்” எதிர்காலத்தில் வெளியிடவுள்ள எல்லா நால்களும் இலவசமாக வழங்கப்படும்.

விளம்பரக் கட்டணம்

பின் அட்டை வெளிப்புறம்	முழு	5000	1500	US \$ 50
	அரை	3000	1000	US \$ 30
முன் அட்டை உட்புறம்	முழு	3000	1000	US \$ 30
	அரை	2000	750	US \$ 20
பின் அட்டை உட்புறம்	முழு	2000	750	US \$ 20
	அரை	1500	500	US \$ 15

அன்பளிப்பு

அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலன்விரும்பிகள் (உதவும் கரங்கள்) தாங்கள் விரும்பும் தொகையை ஆசிரியரிடம் வழங்கலாம்.

வங்கி : மக்கள் வங்கி (நகரக்கிளை), மட்டக்களப்பு.

கணக்கு இல : 113100138588996 (நடைமுறைக்கணக்கு)

கரசுக்கட்டணை : அஞ்சல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பு.

காசோலைகள் / காசுக்கட்டணைகளை த.கோபாலகிருஷ்ணன் என்று பெயரிடுக. அல்லது பணமாக ஆசிரியரிடம் நேரிலும் வழங்கலாம்.

எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், ஊடகவியலாளர்களிடமிருந்து ஒரு கங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன. அனுப்ப வேண்டிய முகவரி :

ஸ்ரீரய், ‘செங்கதிர்’

இல.19, மேல்மாடி வீதி, மட்டக்களப்பு.

திருமண சேவை

வெர்மாவட்ட வாழக்கையாளர்ஸ் வசத் கருது
வேல் அழுதன் சன், ஞாயிறு தனங்களை
நடைபகல் 11.00 - 2.00 மத்வார
வேலை செய்கன்றார்!

மனம் விரும்பும் மனமக்கள்
தெரிவுக்கு -

சுயதெரிவு முன்னோடி,
தனிமகித நியுவநர்,
ஞத்த, புகழ் புத்த,
சர்வதேச, சகலருக்குமான
தங்கள் திருமண
ஆற்றுப்படுத்துநர்,
கரும்பசிட்டியூர்,
மாயை

வேல் அழுதனை
நாறுங்கள்!

மேலதிக விவரங்களைத்
தீவுகள், புதன், வெள்ளி
மாலை வேளைகளில் கூசாது
விசாரித்தறிகுக!

வேல் அழுதனின் கொழும்பு நேரடித்
தொலைபேசி:

2360488, 2360694, 4873929

முகவரி :
8.3.3 மெற்கிரு மாடிமான
(வெள்ளவத்தை காவல் நிலையத்
திற்கு எதிராக நிலப்பக்கம், 33ம்
ஒழுங்கை வழி)
55 ஆம் சூழ்நிலை,
கொழும்பு ம.

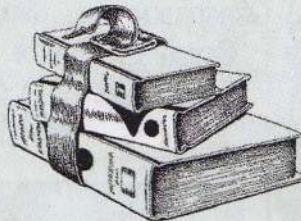
சுலபமான தெருங்குச் சுயதெரி முறையே! மகான்தை மனவாழ்வக்குக்
கரும்பசிட்டியூர் மாயை வேல் சிழுதனே!

“AKARAM”

Books

Stationers

“Aharam”

82, Bar Road,
Batticaloa.

Tel : 060-2643986

ஈழத்து எழுத்தாளர்களது
நூல்கள் யாவும்
ஒன்றே இடத்தில் கிடைக்கப்பெற

அகரம்